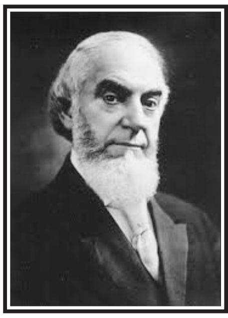

The Trumpet of the Seventh Angel
ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879 -1916 ரீ–பிரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்

மலர் – 4. இதழ் – 1. ஜனவரி – பிப்ரவரி 2018

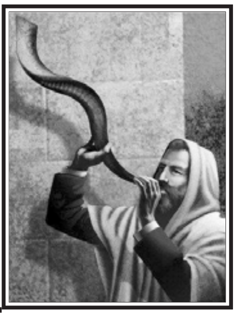

R5711

How we are to wait on the Lord
கர்த்தருக்காக நாம் எப்படி காத்திருக்க வேண்டும்

"கர்த்தருக்குக் காத்திரு; அவர் உன் இருதயத்தை ஸ்திரப்படுத்துவார்;"
திடமனதாயிருந்து கர்த்தருக்கே காத்திரு." சங்கீதம் 27:14

"கர்த்தருக்கு காத்திரு" என்ற சொற்றொடர், கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்வதற்காக, நமக்கான அவரது சித்தம் என்ன என்பதை காண்பதற்கு அவருக்கு முன்பாக காத்திருத்தல் என்று பொருள்படாது. அவருக்கு ஊழியம் செய்வதற்காக ஒரு ஊழியக்காரன் ஒரு எஜமானனுக்கு காத்திருப்பதுபோல நாம் காத்திருக்க வேண்டும் என்று புரிந்து கொள்ளாமல், நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கர்த்தர் விரும்புகிறார் என்பதை கற்றுக்கொள்ளும் வரை நாம் பொறுமையுடன் கவனித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். தேவனுடைய ஒவ்வொரு பிள்ளையும் அவரால் வழிநடத்தப்பட காத்திருக்க வேண்டும். அவரது நோக்கம் என்ன என்பதை கவனியாமல் அவருக்கு முன் ஓடக்கூடாது." உன் சுயபுத்தியின்மேல் சாயாமல், உன் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரில் நம்பிக்கையாயிருந்து, உன் வழிகளிலெல்லாம் நினைத்துக் கொள்; அப்பொழுது அவர் உன் பாதைகளை செவ்வைப்படுத்துவார்." (நீதிமொழிகள் 3:5,6) தேவனுடைய பிள்ளைகளில் அநேகர் இந்த காரியத்தில் தவறு செய்திருக்கிறார்கள்.

நமது வழிகளில் கர்த்தருக்கு அர்ப்பணம் செய்த பிறகு அவரது வழிநடத்துத–ன்படிதான் நாம் செல்லவேண்டும். அவரது சித்தத்தைக் குறித்து நாம் தெளிவாக இல்லையென்றால், நாம் மிகவும் அவசரப்படாமல், நம்மை நாமே வழிநடத்திக்கொள்ள முயலாமல், எங்களுக்கென்று தனிச்சித்தமோ, வழியோ கிடையாது. உமது சித்தத்தில் மட்டுமே எங்களை வழிநடத்தும் என்று கர்த்தரிடம் ஊக்கமாக ஜெபத்தில் கேட்க வேண்டும். அவர் கொடுக்கிற குறிப்புக்காக நாம் கவனித்து காத்திருப்போமாக. அதன் விளைவுகளை நாம் விட்டுவிட்டு அவர் வழிநடத்துகிறதாக காணப்படுகிறதை நாம் பின்பற்ற வேண்டும். இது தேவனுடைய சித்தம்தான் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் இல்லாமல் நமது சொந்த சித்தத்தை பின்பற்றக்கூடாது. "இப்படி செய்யப்போகிறாயா அல்லது அப்படி செய்யப்போகிறாயா? இந்த இடத்திற்கு போகப் போகிறாயா அல்லது அந்த இடத்திற்கு போகப்போகிறாயா" என்கிற கேள்வி நம்மிடையே எழும். இதுதான் தேவனுடைய சித்தம் என்பதை உறுதிப்படுத்தவில்லை என்றால் "நான் இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை" அல்லது "நான் அவரது சித்தத்தை அறிந்து கொள்வதற்காக காத்திருக்கிறேன்; அவரது சரியான வழிநடத்துதலுக்காக இந்த காரியத்திற்காக ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்பதே நமது பதிலாக இருக்க வேண்டும். சரியான எண்ணத்தைக் குறித்து கவிஞன் கூறுகிறதாவது;

"நான் தொட பயப்படுகிறேன்
சம்பந்தப்பட்டவைகள் இவ்வளவாய் இருக்கிறதே."

கர்த்தருக்காக காத்திருப்பவர்கள், வெளியரங்கமான தோற்றத்தில் நன்கு மேன்மையடைவதாக எப்பொழுதுமே காணப்படமாட்டார்கள். ஆனால் சங்கீதக்காரன், தேவனுக்காக காத்திருப்பதில் நல்ல தைரியம் இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறான். நாம் சரியான வழியை தொடர்ந்து பின்பற்றி அவரது ஆசீர்வாதத்தை பெறுவோம். அவருக்காக காத்திருக்கும்போது நாம் தவறு செய்யமாட்டோம். ஆரம்பத்தில் "மற்றவர்கள் நம்மைக் காட்டிலும் முன்னேறுவதாகக் காணப்படுகிறார்கள், ஆனால் நாம் "கர்த்தருக்காக காத்திருக்கிறவர்களாக" இருக்கிறோம்.

கர்த்தர் நம்மை இயக்குகிறார், வழி நடத்துகிறார் என்பதை உறுதியாக உணராமல் நாம் அடி எடுத்து வைக்கக்கூடாது. தேவ பராமரிப்பை கவனியுங்கள், அவரது வசனத்தை ஆராயுங்கள். அதன் பிடிப்புகளி–ருந்து நாம் பிரிந்து போகக்கூடாது. "திடமனதாயிரு!" திடமனது என்பது லேசான தைரியம் அல்ல, பலமுள்ள தைரியமாகும். நல்ல தைரியத்துடன் இருக்கவேண்டும். "அவர் உன் இருதயத்தை ஸ்திரப்படுத்துவார்; கர்த்தருக்கே காத்திரு." இங்கே மனது என்பது ஆத்துமாவை, ஜீவியை விசேஷமாக நமது அறிவுப்பகுதியை குறிக்கிறது. கர்த்தர் நமக்கு ஆதரவளிப்பார். அவர் நம்மை பலமூட்டுவார், அதைத் தாங்குபடி நம்மை பலப்படுத்துவார். அவரது சித்தத்தை செய்ய நம்மை பலப்படுத்துவார். ஏனெனில் அவரது சித்தத்தை நமக்கு அறியப்பண்ணியிருக்கிறார். கர்த்தருக்காக காத்திருப்பவர்கள் எந்த நன்மையிலும் குறைவுபடமாட்டார்கள்.

ஜெயங்கொள்ள தேவையான நற்பண்புகள்

கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் தேவனுடைய பிள்ளைக்கு மனோதிடம், மனோபலம், உறுதி ஆகியவை அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நற்பண்புகள் உலகுக்கும் தேவைப்படுகிறது. இந்த நற்பண்புகளில் குறைவுபடுகிறவர்கள் நிச்சயமாக வாழ்க்கையில் தோல்வியடைவார்கள். மனோதிடத்திலும் நம்பிக்கையிலும் குறைவுபட்டிருப்பதே

உலகின் தோல்விக்கு முக்கிய காரணம். நமது தலைப்பு வசனம் உலகத்தின் கவனத்தை அல்ல, கர்த்தரை சார்ந்தவர்களின் கவனத்தையே ஈர்க்கிறது. முழுவதுமாக தேவனுக்கே உரியவர்களாயிருக்கிற, அவருடைய பிள்ளைகளுக்காக மாத்திரமே இருக்கிற அவரது வசனத்தின் விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்கள் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையை அளிக்க காரணமாயிருக்கிறது. அவர்கள் மனோதிடமும், நல்ல மனவ-மையும் உடையவர்களாயிருக்க முழு அதிகாரம் உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். தேவனுடைய பிள்ளைகள் உலகத்தாரைப் போன்ற சோதனைகளையும் அனுபவங்களையும் பெறுவார்கள்; அதோடுகூட அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சீஷர்களாயிருப்பதால் சோதனைகளும் அனுபவங்களும் வினோதமாக இருக்கும். எனினும் இவைகள் உலகத்தாரைப்போல எதேச்சையாக நமக்கு வராது; ஆனால் கர்த்தருடைய நேரடியான மேற்பார்வையின் கீழ் வருகிறது.

ஆண்டவருடைய ஊழியத்தில் புதிதாக இருப்பவர்கள், தங்களுக்கு காரியங்கள் எல்லாம் நல்ல விதமாக போகும் என்றும், உலகத்திற்கு வரக்கூடிய பொதுவான கஷ்டங்கள் தங்களுக்கு வராது என்றும், தாங்கள் இப்பொழுது தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருப்பதால் அவர்களை துன்புறுத்தப்படுவதி-ருந்தும், பெருந்துன்பத்தி-ருந்தும் தேவன் காப்பார் என்றும் கொஞ்சம் காலம் அவர்கள் நினைக்க கூடும். ஆனால் அவர்கள் வேதத்தை ஆராயும்பொழுது, இது உண்மையல்ல என்று காண்பார்கள், தாங்கள் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கிறவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதைக் காண்பார்கள். மேலும் அவர்கள் தேவனுடைய வெளியரங்கமான, தெளிவாய் தெரிகிற கிருபையை எதிர்பார்க்கக்கூடாது என்பதையும் அவர்கள் கிறிஸ்துவுடன் பாடுபடவும், அதற்காகவே அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுகிறார்கள். (1 பேதுரு 2:20,21; அப்.14:22) கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களாய் இருக்கவேண்டும் என்பதை கற்றுக் கொள்கிறார்கள். கீழ்ப்படிதல் என்றால் என்ன என்பதையும் புரிந்துகொள்ளுகிறார்கள். “தாம் பட்ட பாடுகளினாலே” கீழ்ப்படிதல் என்ன என்பதைக் ஆண்டவர் கற்றுக் கொண்டார். இடுக்கமான வாசல் ஒரு சுலபமான வழியல்ல. கர்த்தர் தம்முடைய வசனத்தை முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொண்ட வகுப்பாரை, தம்மில் விசுவாசம் கொண்டிருக்கிற வகுப்பாரை அவர் அழைக்கிறார் என்பதை அவரது சீஷர்கள் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். குறித்த காலத்தில் அவர்களும் வந்து, “தேவன் நம்முடைய பட்சத்தில் இருந்தால் நமக்கு விரோதமாயிருப்பவன் யார்” என்பதை புரிந்து கொள்கிறார்கள். காரியங்கள் அவர்கள் எதிர்பார்த்த விதமாக போகவில்லை என்றால், சோதனைகள் வந்தால், “தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாய் நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்” என்று கூறுவார்கள்.

ஆகையால் இவர்கள் கர்த்தருடைய வசனத்தால் வழி நடத்தப்படுகிறோம் என்பதையும், அவர்கள் தங்கள் பாதையில் தொடர்ந்து முன்னேறுவதால் நல்ல மனோதிடம் உள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் கற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். ஜெயங்கொள்ளக்கூடிய அநேக கஷ்டங்கள் இருக்கிறது. கஷ்டங்களை வென்றெடுக்க திடமனது தேவைப்படுகிறது. தேவனிடத்திலும் மற்றும் அவரது “மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களிலும்” உள்ள விசுவாசத்தினால் இந்த திடமனது பிறக்கிறது. இல்லையென்றால் அவர்கள் நசுக்கப்படக் கூடும்.

நாம் காணக் கிடைக்காத நம்பிக்கை

தேவனுடைய ஒரு பிள்ளை உற்சாகத்தையும் நம்பிக்கையையும் பலத்தையும் இழந்தால் அதற்கு காரணம் கர்த்தருடைய வாக்குத்தத்தத்தில் அவன் நம்பிக்கையை இழந்திருப்பதுதான். உற்சாகத்தை இழப்பது என்பது விசுவாசத்தை இழப்பது ஆகும். விசுவாசத்தையும் உற்சாகத்தையும் இழப்பது தேவனுடைய பிள்ளையை அவனது சத்துருக்களுக்கு முன்பாக பலமற்றவனாக ஆக்குகிறது.

தேவனுடைய கிருபை நமது கண்களுக்கு மறைவாக இருக்கும் பொழுதும், நாம் அவருக்கு செய்யும் ஊழியம் தடைப்பட்டதாகக் காணப்படும் பொழுதும், நாம் அவர் மேல் நம்பிக்கையாக இருக்க வேண்டும். நாம் அப்போஸ்தலர்களையும் அவர்களது அனுபவங்களையும் நாம் பின்னோக்கிப் பார்க்கிறோம். சுவிசேஷ செய்திகளை மற்றவர்களிடத்தில் எடுத்துச் செல்வதில் அப்போஸ்தலர் பவுல் மிகவும் விருப்பம் உள்ளவராயிருந்தார். அநேகந்தரம் ஆசியாவுக்கு செல்ல முயற்சி செய்தார், ஆனால் அவர் அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஏன் இப்படி நடக்கிறது என்றும், அவரது முயற்சி ஏன் தோற்றுப்போகிறது என்றும் அவர் வியக்க ஆரம்பித்தார். ஆனால் அவர் கிரேக்க நாட்டிற்கு செல்ல வேண்டியவராயிருந்தார் என்று கர்த்தர் அவருக்கு வெளிப்படுத்தினார். தெசலோனிக்கேயர் சபைக்கு அவர் எழுதிய முதலாம் நிரூபத்தில், “ஆகையால் நாங்கள் உங்களிடத்தில் வர இரண்டொருதரம் மனதாயிருந்தோம். பவுலாகிய நானே வர மனதாயிருந்தேன்; சாத்தானோ எங்களை தடைபண்ணினான்” என்று எழுதுகிறார். (1 தெச.2:18) ஆனால் கர்த்தர் சாத்தானின் சதிகளை முறியடித்து, தமது சொந்த மகிமைக்கான வேலைகள் நடக்கும்படி செய்கிறார். அவரது பிள்ளைகளுக்கு பொறுமையும், தாழ்மையும் ஆசீர்வாதத்திற்குரியது என்கிற பாடத்தையும் கற்றுத் தருகிறார்.

கெத்செமனே தோட்டத்தில் நமது கர்த்தர் தேவன் பேரில் உள்ள நம்பிக்கையை இழக்கவில்லை. ஆனால் கொஞ்ச நேரம் பயத்தில் இருந்ததை நாம் காண்கிறோம். அவர் தமது பூமிக்குரிய வாழ்வின் கடைசி நேரத்தில் இருந்ததால் பிதாவின் எல்லா தேவைகளையும் உண்மையுடன் செய்து முடித்துவிட்டோமா அல்லது இல்லையா என்று அறிய ஆவலுடன் இருந்தார். அவர் தேவனுடைய கட்டளையை கொஞ்சம் மீறியிருந்தால்கூட அவருக்கு மரணம் சம்பவிக்கும் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் தமது ப-யை பிரியமானதாக நிறைவேற்றியிருந்தாரா? அவர் மரணத்தி-ருந்து ஒரு உயிர்த்தெழுதல் மூலம் பரலோக மகிமைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவாரா? பிறகு அவர் மொத்தத்தில் உண்மையுள்ளவராயிருந்தார் என்ற உறுதிமொழியை பிதாவிடமிருந்து பெற்றார். தமது ஜீவனை கொடுப்பதில் அவர் அனுபவித்த சோதனைகளும் துன்பங்களும் இனிய தூபமாக, ஒரு விலையேறப்பெற்ற சுகந்த வாசனையாக திரைக்குப் பின்னால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நிழ-ல் காட்டப்பட்டது போல முன்னே சென்றது. (லேவியராகமம் 16:12,13)

ஒரு தகுந்த பயம்

யூத மகா பிரதான ஆசாரியன் பொன்னாலான தூப கலசத்தின் நெருப்புத் தன-ல் பொடியாக்கப்பட்ட சுகந்த தூப வர்க்கத்தை போட்டு, அதன் தூப மேகம் இரண்டாம் திரைக்குப் பின்னால்

சென்று உடன்படிக்கை பெட்டியையும் கிருபாசனத்தையும் மூடிய பிறகு திரைக்கு கீழாக உள்ளே நுழைவான். ஒவ்வொரு தடவையும் பிரதான ஆசாரியன் திரையை தூக்கி நுழையும் பொழுது பயப்படுவான்; ஏனெனில் ஒரு வேளை ப-யை தேவனுக்கு ஏற்கும்படி செய்யாதே போனால் திரைக்கு கீழே அவன் நுழைந்தவுடனே மரித்து போவான். எனவே நமது கர்த்தராகிய இயேசு, தமது எல்லா காரியங்களும் தேவனுக்கு பிரியமானதாக இருக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் அவர் என்றென்றைக்கும் ஜீவிக்க முடியாது என்பதை அறிந்திருந்தார். அவர் இல்லாதவராகி எல்லாவற்றையும் இழந்திருப்பார்.

இந்த கோணத்தில் நமது கர்த்தரை உற்சாகப்படுத்த பூமிக்குரிய ஜீவிகள் யாருமே இல்லை, நீர் எல்லாவற்றையும் நேர்த்தியாக செய்து முடித்துவிட்டீர் அல்லது சரியாக செய்யவில்லை என்று சொல்லுவதற்கு யாருமே இல்லை. ஆகவே நமது ஆண்டவர், இந்த உறுதிமொழிக்காகவும், பலத்திற்காகவும் தைரியத்திற்காகவும் பிதாவிடம் தனியாகச் சென்றார். அவர், "என் சித்தத்தின்படியல்ல, உமது சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது" என்று ஜெபித்தார். பிதாவானவர் அவரது ஜெபத்தைக் கேட்டு, அவருக்கு தேவையான பலத்தையும் உறுதிமொழியையும் கொடுத்தார். எதைக் குறித்து அவர் பயந்தாரோ, அந்த வேண்டுதல் கேட்கப்பட்டது. அந்த இரவு முழுவதும், அடுத்த நாள் அவர் சிலுவையில் அறையப்படும் நேரம் வரையிலும் அவர் அமைதியாகவும் தைரியத்துடனும் இருந்தார்.

ஆகையால் கர்த்தரின் பிள்ளைகள் தகுந்த பயம் உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். தகுந்த பயம் அவர்களுக்கு நல்லது. ஆனால் அது அவர்களது முயற்சிகளை தடைசெய்யவோ அவர்களது தைரியத்தை சிதறடிப்பதாகவோ இருக்கக்கூடாது. பரிசுத்த பவுலால் கட்டளையிடப்பட்ட பயம் அவர்களிடம் இருக்க வேண்டும். "அவருடைய இளைப்பாறுத-ல் பிரவேசிப்பதற்கேதுவான வாக்குத்தத்தம் நமக்குண்டாயிருக்க, உங்களில் ஒருவனும் அதை அடையாமல் பின் வாங்கிப் போனவனாக காணப்படாதபடிக்கு பயந்திருக்கக்கடவோம். (எபிரேயர் 4:1) இந்த தகுதியான பயத்தைத்தான் நமது ஆண்டவர் பெற்றிருந்தார். அவர் உற்சாகம் அற்றவராக ஆகவில்லை. பிதாவானவர் அவர் செய்யும்படி கொடுத்த வேலைகளி-ருந்து பின்வாங்கவுமில்லை. அவரது பயம் கடமைக்குரிய ஒரு பயமாக இருந்தது. இது அக்கறையையும் கவனத்தையும் விழிப்புள்ள நடக்கையையும் வாழ்க்கையையும் உண்டாக்கியது. இதை எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் பெற்றிருக்க வேண்டும். நாம் சில சலுகைகளையோ, கடமைகளையோ செய்யத் தவறிவிடாதபடி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இந்த தகுந்த பயமானது நம்மை நாமே ஜாக்கிரதையாக சோதித்துக் கொள்ள வழிநடத்துகிறது. "நான் எதை நம்ப வேண்டும்?. ஏன் அதை நம்ப வேண்டும்?" என்று நாம் நம்மையே கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும். காரணத்தை மறுபடியும் நாம் ஆராய வேண்டும். நமது விசுவாசம் சரியானது என்பதற்கான ரூபகாரங்களை நமது மனதிலே மறுபடியும் ஆராய வேண்டும். இப்படி செய்வதினால் கர்த்தர் நமது விசவாசத்தை பலப்படுத்துவார், நமது இருதயத்தைப் பலப்படுத்துவார். அவர்களுக்குள்ளே எந்த ஒரு நம்பிக்கையிருந்து, முக்கியமாக அது அவர்களது பலத்தையே சார்ந்திருக்குமானால், அவர்களது பிரயோஜனத்திற்காக கர்த்தர் அவர்கள் உற்சாகமற்ற நிலைக்கு வரும்படியாகவும், அதிக கோழையாகும்படியாகவும் சுய நம்பிக்கையை இழக்கும்படியாகவும் அனுமதித்து, இதன் மூலம் தங்களது பலவீனத்தையும், உதவியற்ற நிலைமையையும் உணர்ந்து, முழுமையாக கர்த்தரையே சார்ந்திருக்கும் அவசியத்தையும், வழி நடத்துதலுக்கும் ஆதரவுக்கும் அவரையே நோக்கியிருக்கும் அவசியத்தையும் அறியம்படிச் செய்வார். இப்படியாக கர்த்தருடைய பிள்ளை அவருக்காக காத்திருக்க கற்றுக்கொள்வதினால், "கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறவர்களோ புதுப்பெலன் அடைந்து, கழுகுகளைப்போலச் செட்டைகளை அடித்து எழும்புவார்கள்; அவர்கள் ஓடினாலும் இளைப்படையார்கள், நடந்தாலும் சோர்ந்து போகார்கள்" என்கிற வாக்குத்தத்தத்தம் அவர்களுக்கு நிறைவேறுகிறது. (ஏசாயா 40:31).

R 5713 **Dedicating the Temple**

ஆலயத்தை அர்ப்பணம் செய்தல்

(1 ராஜாக்கள் 8:22-30)

ஆலயம் எதை அடையாளப்படுத்துகிறது-இரண்டு வித ஆவிக்குரிய அடையாளங்கள்-அவர்களது அர்ப்பணம் - சாலொமோன் ராஜாவின் ஜெபம் - தேவனுடைய பண்பு-அவர் தங்கியிருக்கும் ஸ்தலம் பரலோகம்- "கர்த்தரின் மகிமை ஆலயத்தை நிரப்பிற்று"-அதன் உண்மை பொருள்

"என்னுடைய வீடு சகல ஜனங்களுக்கும் ஜெபவீடு என்னப்படும்." ஏசாயா 56;7

கர்த்தரிடம் பயபக்தியைப் பெற்றிருந்து, அவரிடம் முழு வைராக்கியத்துடன், தாவீது ராஜாவுக்கு பின் வருகிறவன் கர்த்தருக்கு ஆலயத்தைக் கட்டுவான் என்கிற தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்தை மதிக்கும் பொருட்டு, தாவீது அதற்கு பணத்தையும், பொருட்களையும் வருடக்கணக்காக சேர்த்து வைத்தான். இந்த காரியத்தில் சாலொமோன் ராஜா விரைவாக கவனம் செலுத்தினான் என்று நாம் காண்கிறோம். அவனது ராஜ்யபாரத்தின் நான்காம் வருடம் கட்டுவதற்கு தேவையானவை எல்லாம் சேகரிக்கப்பட்ட பொழுது, ஆலயம் கட்ட ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஏழரை வருடங்களுக்குப்பிறகு, நமது பாடத்தின் காட்சியாகிய ஆலயம் பிரதிஷ்டை செய்தல் அரங்கேறியது. அது முழுவதுமாக கட்டி முடிக்கப்படுவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னரே அது பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது என்பது ஆச்சரியப்படத்தக்கது. சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல், இது சில முக்கியமான நிழலான பாடங்களை கொண்டிருக்கிறது. சில நாட்களில் இதை முழுமையாக புரிந்து கொள்ளலாம்.

மெருகேற்றப்பட்ட கற்களால் கட்டப்பட்ட அந்த ஆலயம் உயரமாக இல்லாதிருந்தாலும், அது கம்பீரமானதாக இருந்திருக்கவேண்டும். அது மாடியில்லாத ஒரு அடுக்கு கட்டிடமாக இருந்தது. எனினும் மலை உச்சியில் அதன் நிலை

மிகவும் கம்பீரமாகவம், அதன் பளபளப்பான வெள்ளை சுவர்கள் முழு நிலத்தோற்றத்தில் கம்பீரமான தோற்றத்தைக் கொடுத்தது. வேறு எந்த கட்டிடத்தைக் காட்டிலும் சாலொமோன் கட்டிய இந்த ஆலயத்தில் நாம் மிகவும் ஆவல் உள்ளவர்களாய் இருக்கிறோம். ஏனெனில் அது உண்மையானதும் நிழலானதுமாக இருந்தது. இதன் உண்மைப்பொருள் தேவனுடைய பரிசுத்த ஜனங்களாகிய சபையில் காணப்படுகிறது என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிட்டு கூறுவதை நாம் கவனிப்போமாக. நாம் வாசிப்பதாவது; “நீங்கள் தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறீர்கள் என்றும், தேவனுடைய ஆவி உங்களில் வாசமாயிருக்கிறார் என்றும் அறியாம-ருக்கிறீர்களா?” “நான் அவர்களுக்குள்ளே வாசம் பண்ணி, அவர்களுக்குள்ளே உலாவி, அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன், அவர்கள் என் ஜனங்களாயிருப்பார்கள் என்று தேவன் சொன்னபடி, நீங்கள் தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறீர்களே.” (1 கொரிந்தியர் 3:16; 2 கொரிந்தியர் 6:16)

ஜீவனுள்ள கற்களை தயார்படுத்துவது

சபையானது ஆலயத்தைக் காட்டிலும் ஆசரிப்புக்கூடாரத்தை ஒத்ததாக இருக்கிறது என்பதை அப்போஸ்தலர் நமது கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறார். இஸ்ரயே-ன் பிள்ளைகள் தேவனுடன் உடன்படிக்கையில் நுழைந்ததி-ருந்து, சாலொமோன் ஆலயத்தை பிரதிஷ்டை செய்யும் வரை தேவன் ஆசரிப்பு கூடாரத்தின் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் ஷகினா வெளிச்சத்தில் தமது பிரசன்னத்தை வெளிப்படுத்தினார் என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். இப்பொழுதும் கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மிடத்திலும் அது இப்படியேயிருக்கிறது. நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாவதி-ருந்து - அதாவது நமது அர்ப்பணம், நீதிமானாக்கப்படுதல் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படுத--ருந்து நமது சரீரங்கள் கூடாரமாக, தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியின் தற்கா-க தங்கியிருக்கும் ஸ்தலமாக இருக்கிறது. கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டிகளாக, புது ஜீவிகளாக ஆன ஆரம்பத்தில் நாம் ஜெநிப்பிக்கப்படுத-ன் மூலமாக அவரது ஆவியை பெறுகிறோம். அந்த வெளிச்சம் அல்லது பரிசுத்த தீபாலங்காரம், தேவனுடைய மகிமையின் அறிவின் ஒளியுடன் நம்மில் தொடர்ந்து பரவுகிறது. நம்மை நிரப்புகிறது. கூடாரம் என்ற வார்த்தை ஒரு அர்த்தத்தில் ஆலயம் என்று பொருள்படுகிறது. அதாவது தேவன் இருக்கிற பரிசுத்த ஸ்தலமாகிய ஆலயம் என்று பொருள்படுகிறது. ஆனால் சொல்லப்பட்டபடி நமது மாம்சீக சரீரங்களை தேவனுடைய கூடரமாக, அவரது தற்கா-க தங்கியிருக்கும் ஸ்தலமாக நினைக்க வேண்டும். முழு அர்த்தத்தில், சீக்கிரத்தில் பெரிய மறுரூபமடைதல் நடைபெறும். கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்கள் முதலாம் உயிர்தெழுத-ன் வல்லமையால் மாம்சத்தி-ருந்து ஆவியில் மாற்றப்படுவார்கள். இப்படியாக சாலொமோன் கட்டிய அழகான ஆலயம் தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களை மிகவும் சரியாக குறிப்பிடும்.

ஆனால் இன்னும் ஓர் அழகான எண்ணத்தை பரிசுத்த பேதுரு நமது கவனத்துக்கு கொண்டு வருகிறார். பரிசுத்தவான்களாகிய கிறிஸ்துவின் சபையின் பல்வேறு அங்கங்களும் ஜீவனுள்ள கற்கள் என்று அவர் கூறுகிறார். இவர்களெல்லாம் திரைக்கப்பால் இருக்கிற பிரமாண்டமான தேவனுடைய மகிமையான ஆலயத்தில் இணைக்கப்படுவதற்கு தயார் செய்யக் கூடிய செதுக்குதல் மற்றும் மெருகேற்றுதல் போன்ற வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. (1 பேதுரு 2:5,9) செதுக்குதல் மற்றும் மெருகேற்றுதலை யார் சகிக்கவில்லையோ அவர்கள் மகிமையான ஆலயத்திற்கு தகுதியற்றவர்கள் என்று ஒதுக்கப்படுவார்கள்.

இந்த ஜீவனுள்ள கற்களெல்லாம் உயிர்த்தெழுத-ன் வல்லமையால் திரைக்குப் பின்னால் ஒன்று சேர்க்கப்படும். இது சாலொமோன் ஆலயத்தின் கட்டுமானத்தினால் அழகாக விளக்கப்பட்டது. அதில் கற்கள் கற்சுரங்கத்தி-ருந்து வெட்டியெடுக்கப்பட்டு, உருவேற்றப்படுத்தப்பட்டு ஆலயத்தில் இணைக்கப்பட்டது என்றும், அவைகள் அவ்வளவு நேர்த்தியாக உருவாக்கப்பட்டு, அவைகளின் பல்வேறு இடங்கள் குறிப்பிடப்பட்டு, எந்தவித சுத்தியல் ஒ-யும் கேட்கப்படாமல் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டன என்றும், கட்டுமான சமயத்தில் எந்தவித செதுக்குதலும், அவைகள்மேல் எந்தவித வேலைகளும் தேவைப் படவில்லை என்றும் நாம் வாசிக்கிறோம். ஆகையால் சபையானது தேவனுடைய வேலைப்பாடு என்று பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறார். (எபேசியர் 2:10) அவரது வேலைப்பாடு திரைக்கப்பால் எந்தவித திருத்துதலும் மாற்றம் பண்ணுதலும் தேவைப்படாதபடி மிகவும் நேர்த்தியாக செய்து முடிக்கப்படும்.

இந்த கருத்து கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கு முக்கியமானதாகவும் ஆவலுக்குரியதாகவும் நன்மையானதாகவும் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள், இந்த பரம அழைப்புக்கு ஆலயத்தின் அங்கமாக தேவனால் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணருவார்கள். அதன் பிறகு பரலோகத்துக்குரிய கனம், மகிமை, சாகாமைக்கு தங்களை செதுக்குவதற்கும் தகுதிப்படுத்துவதற்கும் சோதனைகளும் கஷ்டங்களும் அவசியம் என்பதை முழுவதுமாக சரியாக உணர்ந்து கொள்வார்கள். இவைகள்தான் தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிற “சகலமுமாக” இருக்கிறது; எதிர்கால ஊழியங்களுக்கும் ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களுக்கும் அவர்களை தயார்ப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. (ரோமர் 8:28)

மகிமையடைந்த சபையின் வேலை

நாம் சபையை கட்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு ஆலயமாக நினைக்கும்பொழுது, நிறைவேற்ற வேண்டிய ஒரு எதிர்கால வேலை இருக்கிறது என்பதை அது நமது மனதில் பதிய வைக்கிறது. ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டி அதை பிறகு ஏன் பயன்படுத்தாமல் இருக்க வேண்டும்? பழங்கால பல்வேறு தப்பறைகள் மூலமாக ஆபத்தான தீங்குகள் நமக்கு வந்தது. உதாரணமாக, சபை மட்டுமே இரட்சிக்கப்படும், மற்ற மனுக்குலம் அனைத்தும் இரட்சிப்பை இழந்துபோவார்கள் என்பதாகும்.

இன்னும் ஒரு கருத்து, கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையில் உலகம் அக்கினியினால் எரிக்கப்படும், மேலும் தேவனுடைய திட்டம் அவமானகரமாக முடிவுக்கு வரும் என்பதாகும். இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்துடன், ஒரு பெரிய ஆலயமாக சபையை கட்டுவது ஒரு வீணான செயலாக இருக்கும். ஏனெனில் அதன் மூலமாக ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறவர்கள் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள்.

எனினும் நமது புரிந்துகொள்ளுத-ன் கண்கள் தெளிவாக திறந்திருப்பதால், தெய்வீக திட்டம் மற்றும் ஏற்பாடுகளின் அழகை காண ஆரம்பித்திருக்கிறோம். கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையில் தேவனுடைய திட்டம் முடிவுக்கு வந்துவிடும் என்பதற்கு மாறாக, உலகத்தைப் பொருத்தவரை, அது அப்பொழுதுதான் ஆரம்பிக்கிறது. சபையானது ஒரு வடிவில் பூமியிலுள்ள வம்சங்களையெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கக்கூடிய ராஜரீக ஆசாரியர்களாக இருப்பார்கள். (கலாத்தியர் 3:29) இன்னொரு வடிவில் சபையானது உலகின் அனைத்து மனுக்குலமும் தேவனுடன் இணக்கத்திற்கு திரும்பவும், தேவனை தேடும் வழியாக இருக்கவும் ஒரு மகாபெரிய ஆலயமாக இருப்பார்கள்.

இப்படியாக கடைசியில் இந்த மகிமையடைந்த சபை அல்லது ஆலயம் சகல ஜனங்களுக்கும், சகல வம்சங்களுக்கும் ஜெபவீடாக இருக்கும். அதாவது அவர்கள் ஜெப ஆலயத்திடம் ஜெபிப்பார்கள் என்று அல்ல, மகிமையடைந்த சபை மூலமாக அவர்கள் தேவனை அணுகுவார்கள். அங்கேதான் தேவனுடைய பிரசன்னம் வெளிப்படுத்தப்படும், அவரது இரக்கமும் கிடைக்கும். இந்த கருத்தில் ஷகினா மகிமையுடனான ஆலயம், எதிர்காலத்தில் கிறிஸ்துவுடன் மகிமையடைந்த சபையை குறிக்கிறது. தேவன் அங்கே வாசம் செய்வார். அங்கேயிருந்து கொண்டு மகிமையடைந்த சபையின் மூலமாக உலகை ஆசீர்வதிக்கும் கிரியை நடப்பிப்பார். இங்கே உலகம் என்பது தேவனுடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தை நோக்கி ஆராதிக்கப்போகிற அனைவரையும் குறிப்பிடுகிறது.

தேவனுடைய ஆலயத்தை அர்ப்பணம் செய்தல்

அர்ப்பணத்தை சார்ந்த ஒரு முக்கியமான எண்ணத்தை சிலர் கண்டுகொள்ளாது விடுகிறதாக காணப்படுகிறது. தேவன் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை அங்கீகரிப்பதற்கும், பயன்படுத்துவதற்கும் முன்னதாக அது தேவனிடம் அர்ப்பணம் செய்யப்படவேண்டும் அல்லது சமர்ப்பிக்கப்படவேண்டும். இதேபோல்தான் தேவனுடைய ஜனங்கள் அனைவரோடுங்கூட இருக்கிறது. தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாகவும், பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்படுவதற்கு முன்னதாகவும் அவர்கள் தங்களை உறுதியாகவும் முறையாகவும் தேவனிடமும் அவரது ஊழியத்திற்காகவும் அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். தேவனைப்பற்றியும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப்பற்றியும் அறிந்தால் மட்டுமோ, அதற்கான தூண்டுதல் இருந்தால் மட்டுமோ போதாது; தேவனுடைய வசனங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள வரக்கூடிய யுகத்தின் மகிமையைப் பற்றி அறிந்தால் மட்டும் போதாது. முறையாக தங்களை தேவனிடம் அர்ப்பணம் செய்வதும், தங்களது சுய சித்தத்தை தேவனிடம் சமர்ப்பணம் செய்வதும், அதனிமித்தம் அவர்களது ப-களை தேவன் ஏற்றுக்கொண்டு, அதன்பிறகு அவர்களை அவரது ஆசரிப்புக் கூடாரமாக அமைத்து தமது பரிசுத்த ஆவியினால் அவர்களுக்குள் வருவதும் அவசியமாயிருக்கிறது.

ஆலயமானது அர்ப்பணத்திற்கு தயாரானபோது, சாலொமோன் இன்றைய பாடத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ள ஜெபத்துடன் தேவனுக்கு அதை சமர்ப்பித்தான். அந்த ஜெபம் எளிமையில் அழகாகவும், தேவன் எல்லா இடங்களிலும் வியாபித்து இருக்கவில்லை, பரலோகமே அவரது வாசஸ்தலம் என்கிற மகாபெரிய சத்தியத்தை சாலொமோன் அறிந்திருந்தான் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறதாகவும் இருந்தது. சாலொமோன் கட்டிய அந்த ஆலயம், முன்பிருந்த ஆசரிப்புக் கூடாரத்தைப் போல் இருந்தது என்பதையும் அது தேவனுடைய ஜனங்களிடையேயான அவரது கிருபையையும் வல்லமையும் காண்பிக்கிறது என்பதையும் அவன் முழுவதும் புரிந்துகொண்டிருந்தான் என்பதை நமக்கு காண்பிக்கிறது. ஆலயத்தின் தோற்றம் அங்கே பாவிகள் இருந்தார்கள் என்பதையும், ஆலயத்தின் ஏற்பாடுகளின் மூலம் அவர்களுக்கு இரட்சிப்பு தேவை என்பதையும் குறிப்பிட்டது. மேலும் இரக்கமும், பாவ மன்னிப்பும் தேவை என்பதையும் தேவனை நோக்கிய ஜெபம் மெச்சத்தக்கது என்பதையும் குறிப்பிட்டது. “பரலோகமாகிய உம்முடைய வாசஸ்தலத்திலே அதை நீர் கேட்பீராக, கேட்டு மன்னிப்பீராக.”

ஆயிர வருட யுக காலத்தில், இயேசுவை மூலைக்கல்லாகவும், அவரது தலைமையின் கீழிருக்கிற சபையானது ஜீவனுள்ள கற்களாகவும் இருக்கிற மகாபெரிய ஆலயத்தின் மூலமாக தேவனை நெருங்கும்படி அகில உலகமும் சந்தர்ப்பத்தை பெற்றிருக்கும். இப்படியாக முறைப்படி ஏறெடுக்கப்பட்ட ஜெபத்தை தேவன் கேட்டு, ஜனங்களின் பாவத்தை மன்னிப்பார். இதன் விளைவாக இளைப்பாறுத-ன் வேலையானது ஒரு மகா இறுதி கட்டத்துக்கு முன்னேறும்.

சாலொமோன் ஆலயத்தை அர்ப்பணம் செய்தது போல், கிறிஸ்துவின் சபையானது அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டு முறைப்படி பிதாவிடம் சமர்ப்பிக்கப்படும். மகா ஆவிக்குரிய சாலொமோன் இதைச் செய்வார். அதாவது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, மூன்றாம் நாளில் – அவரது மரண நேரத்தி-ருந்து மூன்றாவது ஆயிர வருட நாளில் – மகா ஓய்வு நாளின் அதிகாலையில் நம் அனைவரையும் அவரது அங்கங்களாக, அவரது சரீரமாக இருக்கிற ஆலயமாக சமர்ப்பிப்பார். (யோவான்2:18-22) இந்த அர்ப்பணத்தின் விளைவாக கர்த்தருடைய மகிமை வீட்டை நிரப்பும், நிழலான ஆலயமானது அது கட்டி முழுமையடையும் முன்னரே, கர்த்தரின் மகிமையால் நிறைந்தது என்கிற உண்மை தற்காலத்தில், சபையின் கட்டுமானம் முழுமையடையும் முன்னரே தேவனுடைய சலுகையானது அவரது சபைக்கு வெளிப்படும் என்பதை உணர்த்துவதாக காணப்படுகிறது. எனினும் தீர்க்கதரிசனத்தை அதன் நிறைவேறுதலுக்கு முன்னரே அறிந்துகொள்ளுவது கடினமாக இருக்கிறது. இந்த அம்சத்தின் நிறைவேறுதல் என்ன என்பதைக் காண நாம் காத்திருக்க வேண்டும்.

“தேவனுடைய அற்புதங்களை நிறைவேற்ற ஒரு இரகசியமான வழியில் அவர் இயங்குகிறார்.”

R5715

Views from the Watch Tower

காவற்கோபுரத்தின் கருத்துக்கள்

இந்த நாளின் அக்கினி

மகா ஐரோப்பிய யுத்தத்தை தேவன் நிறுத்த வேண்டும் என்கிற ஜெபங்கள் கேட்கப்படவில்லை. மாறாக, கடந்த ஒரு வருடத்திற்கு முன்னதாக இந்த ஆசிரியர் பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி அகில உலகமும் அதில் ஈடுபட்டு துன்பமடைந்திருக்கிறார்கள். சகல ஜாதிகளும் யோசபாத்தின் பள்ளத்தாக்கில் கூடுவார்கள் என்று வேதம் முன்னறிவித்தது உண்மை என நிரூபணமாகிறது. (யோயேல் 3:9-14) யோசபாத்தின் பள்ளத்தாக்கு என்பது எருசலேமின் சுவர்களுக்கு வெளியேயுள்ள கல்லறையின் பெயராகும். சகல ஜாதிகளின் இராணுவமும் ஒரு பெரிய கல்லறையாக கூட்டப்படும் என்பதை தீர்க்கதரிசனம் குறிப்பிடுகிறது. ஆயிரத்தி அறநூறு மைல் யுத்த முனையில் பயங்கரமான யுத்த எந்திரங்கள் மூலம் ஐரோப்பிய இளைஞர்கள் மரணத்திற்கு போகிறார்கள். பங்கு பெறும் அனைத்து நாடுகளும் வருந்துகின்றன. ஏனெனில் ஒவ்வொருவரும் பெரும் வெற்றியை எதிர்பார்த்து இன்னும் அதை அடையவில்லை. வேதாகமமானது அனைத்து நாடுகளின் ஏமாற்றத்தை குறிப்பிடுகிறது. யாருக்கும் பெரிய வெற்றியில்லை, மாறாக, அவமானமும் வறுமையுமே கிடைத்தது. முன்னரே போரிடும் சக்திகளின் பந்தம் மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. அனைத்து தேசிய கடன்களும் மிகவும் அதிகமாயிருக்கின்றன. சிந்தனை சக்தியுள்ள அநேக ஜனங்கள் போரின் விளைவாக அனைத்து தேசிய கடன்களும் மறுக்கப்படும் என்றும் ஒரு பெரும் சமூக புரட்சி வரும் என்றும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். பெரும் வெற்றிகளும் இறுதி சாதனைகளும் பெரும் நஷ்டத்திற்கு ஜனங்களுக்கு ஆறுதல் கூறுகின்றன. அதேபோல மகா தேசிய பேரழிவுகள் எதிரிகளின் மேல் அடைந்த வெற்றிகளினால் தேசிய சக்தியை இணைக்கச் செய்கிறது. ஆனால் வேதாகமத்தின்படி பயங்கரமான போர், பெரும் இழப்புகளுடன் சமாதானமானது திருப்தியுற்றதாகவும், புரட்சியையும் மொத்தத்தில் அராஜகத்தை ஏற்படுத்துகிறது. எப்படிப்பட்ட ஒரு ஆறுதலான எண்ணம் இயேசுவின் வார்த்தைகளால் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன! அதாவது தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களினிமித்தம் அந்நாட்கள் குறைக்கப்படும். இல்லையென்றால் சுயநலமும் விரோதத்தன்மையும் பெருகி மனுக்குலம் முழுவதும் அழிந்திருக்கும்.

இயேசுவும் அவரது மகிமையடைந்த பரிசுத்த சீஷர்களுமே தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் என்பதை நாம் அறிந்திருப்பதால் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்! இவர்களே தேவனுடைய பிரியமான குமாரனின் ராஜ்யத்தை அமைப்பார்கள் என்பதிலும் நீதியின் ஆளுகை அமைக்கப்படுவதில் பரலோக வல்லமையின் ஆதரவு இருக்கும் என்பதிலும் நாம் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதால் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்! மேசியாவின் ஆளுகையின் பலனாக "பூமியிலே சமாதானமும் மனுஷர்மேல் பிரியமும் உண்டாவதாக" என்ற வாக்குத்தத்தம் உலகலாவிய ஏதேனில் நிறைவேறும் என்பதில் நாம் முழு நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதால் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்! விழுந்துபோன இனத்தை பாவம் மற்றும் மரணத்தி-ருந்து உயர்த்துவதிலும் யாரெல்லாம் விரும்புகிறார்களோ அவர்களை தேவனுடைய சாயலுக்கும் ரூபத்திற்கும் திரும்ப கொண்டுவருவதிலும் மேசியாவின் ராஜ்யம் வெற்றி பெறும் என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதால் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்! இப்படிப்பட்ட மீட்படைவதற்கு முழு சந்தர்ப்பம் கிடைத்த பிறகும் தெரிந்தே தீமை செய்கிறவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் முற்றிலும் அழிக்கப்படுவார்கள், இதனிமித்தம் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் உண்டாவதாக!.

யுத்தமானது இராணுவத்தில் இல்லாதவர்களால் ஆழமாக உணரப்படவோ, ஈர்க்கப்படவோ இல்லை என்று நாம் இதுவரையில் கூறப்பட்டுள்ளோம். போரில் ஈடுபட்டுள்ள அனைத்து நாடுகளின் வியாபாரம் ஓரளவுக்கு நன்றாக இருக்கிறது. போர் தளவாடங்களை உற்பத்தி செய்யப்பட்டு கொடுக்கப்படுவதின் மூலம் பணம் புழக்கத்தில் வைக்கப்படுகிறது. இதுவரையில் முக்கிய தாக்குதல் ராணுவ வீரர்கள், விதவைகள் மற்றும் அனாதைகள் போன்றவர்கள் மேலேயே விழுகிறது. இராணுவ உடையில், எங்கும் இருக்கும் ஆண்களும் மற்றும் துக்கம் ஆசரிக்கும் உடையில் இருக்கும் பெண்களும்தான் போருக்கு முக்கிய ரூபகாரமாக இருக்கிறார்கள். பணமதிப்பு குறைவதாலும், தங்கமானது அரிதாகிக் கொண்டிருப்பதாலும், ஒவ்வொரு பொருளின் விலையும் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஐரோப்பாவின் சம்பளங்களும் உயர்த்த வேண்டி கட்டாயத்தி-ருப்பதால் இதன் மூலம் தொழிலாளர் சச்சரவு வந்து, பூமியதிர்ச்சி என்று முன்னுரைக்கப்பட்ட புரட்சிக்கு வழிவகுக்கிறது.(வெளி 16:18) மேலும் இது மோசமாகி அக்கினி என்று முன்னுரைக்கப்பட்ட சொல்லர்த்தமான அக்கினியல்ல-தற்கால நாகரீகத்தின் சுவடு இல்லாமல் அழிக்கக் கூடிய அராஜகத்திற்கு கொண்டு செல்கிறது.

மத விசுவாசத்தைப் பொருத்தவரை இந்த அக்கினியானது முன்னமே ஆரம்பித்துவிட்டது. "அவனவனுடைய வேலைப்பாடு எத்தன்மையானது என்று அந்த நாளின் அக்கினியானது பரிசோதிக்கும்" என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுகிறார். யாரெல்லாம் விசுவாசத்தையும் குணநலன்களையும் தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களாகிய பொன், வெள்ளி, விலையேறப் பெற்ற கற்களைக் கொண்டு கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் யாரெல்லாம் தங்கள் நம்பிக்கைகளை மரம், புல், வைக்கோல் ஆகியவைகளைக் கொண்டு கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அது நிரூபணம் பண்ணும். பின்னாக கூறப்பட்டவர்களின் வேலைப்பாடு முற்றிலுமாக அடையாளமாக சொல்லப்பட்ட இந்த நாளின் அக்கினியினால் அழிக்கப்படும். முன்னாக சொல்லப்பட்டவர்களின் வேலைப்பாடு நிலைத்திருக்கும் முன்னமே இதை நாம் பார்க்கவில்லையா? கல்லூரிகளின் பெரிய பேராசிரியர்களும் பல்வேறு சபைகளின் ஊழியர்களும் வேதாகமத்தில் தங்களது விசுவாசத்தை இழந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் காணவில்லையா? நமது நாளின் மகாவெளிச்சம் அனைத்து மதப்பிரிவுகளின் விசுவாச அறிக்கைகளை (கோட்பாடுகளை) அவர்களது

ஆதரவாளர்களுக்கும் முழு மனுக்குலத்திற்கும் அபத்தமாக்கிக் கொண்டிருப்பதை நாம் காணவில்லையா? வேதாகமத்தை விட்டுவிட்டவர்கள், உண்மையிலேயே தங்களது சொந்த யூகத்தின் செயல்பாடுகளையே விட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் காணவில்லையா? பரிணாமவாதிகளின் யூக செயல்கள் திருப்திகரமாக இல்லை என்பதையும் அவர்கள் தேவன் என்கிற ஒருவரிடம் அனைத்து நம்பிக்கைகளையும் இழந்துவிட்டார்கள் என்பதையும், அழியாமை ஒன்று உண்டு என்பது அவர்களது வெறும் யூகம் என்பதையும், அதற்கு எந்தவித ரூபகாரமும் இல்லை என்பதையும் நாம் காணவில்லையா? அப்போஸ்தலர் குறிப்பிட்டபடி விசுவாசத்தையும் தெய்வீக வெளிப்பாட்டின் பொன், வெள்ளி விலையேறப்பெற்ற கல் இவைகளால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குணலட்சணத்தையும் பெற்றுள்ளவர்களின் ஆத்துமா மட்டுமே நிலை நிறுத்தப்பட்டுள்ளது என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிட்டிருந்தார். இது திரைக்குள்ளாக நுழைந்து, மகா இரட்சகரின் ப-யின் புண்ணியத்தின் ஆதரவுக்காக இணைகிறது. இந்த மகா இரட்சகர், "தேவனுடைய கிருபையினால் ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரணத்தை ருசிபார்த்தார்." மேலும் தேவனுடைய கிருபையினால் இவர் மகா ராஜாவாக ஆகி, இவரது ராஜ்யத்தினால் ஆதாமையும் அவனது சந்ததியினரையும் பாவம், மரணம், அறியாமை, மூடநம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றி-ருந்து விடுவித்து தேவனுடைய பிள்ளைகளின் சுயாதீனத்திற்குள் வழி நடத்தும்.

கர்த்தரின் சகோதரர்கள் இருளில் இல்லை

சத்தியத்தை பிரபல்யப்படுத்த தற்கால நிலைமை மிகவும் அனுகூலமாக இருக்கிறது. ஜனங்கள் எல்லா இடங்களிலும் எப்பொழுதைக் காட்டிலும் மத காரியங்களை மதிக்க சிந்தித்து கொண்டிருக்கிறார்கள்; பெரிய தேசங்கள் தங்களை கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் என்று கூறிக்கொண்டு எப்படி பயங்கரமான விரோதங்களில் இப்படி அடைபட்டிருக்கிறார்கள் என்று ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களது குழப்பங்களும் கேள்விகளும் வேதத்தின் நம்பிக்கைகளையும் போதனைகளையும் கொடுப்பதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பத்தை கொடுக்கிறது. இந்த ராஜ்யங்களெல்லாம் தங்களை கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் என்று நினைத்து வஞ்சிக்கப்படடுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் ஆனால் வேதமோ இவைகளை "இவ்வுலக ராஜ்யங்கள்" என்றும் புறஜாதி ராஜ்யங்கள் என்றும் கூறுகிறது என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள்; மேசியாவின் ராஜ்யம் உலகின் எல்லா தீமைகளுக்கும், மனுக்குலத்தை அறியாமை, மூட நம்பிக்கைகள், பாவம் மற்றும் மரணத்தினின்று உயர்த்தி விமோசனத்தைத் தரக்கூடியதாக இருக்கிறது என்ற செய்தியை ஏற்றுக்கொள்ள அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள்; பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாக கிறிஸ்து ராஜாவாகிறதற்கு பாத்திரராக அறிவிக்கப்பட்டாலும், இன்றும் உலகின் முழு கட்டுப்பாட்டையும் அவர் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதையும் கடந்த பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக சபை அங்கங்களை அழைத்து, ஒழுங்குபடுத்தி, மெருகூட்டி முழுமையடைவதற்காக, காத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். கிறிஸ்து தமது மகா அதிகாரத்தை தற்போது எடுத்துக் கொண்டு அவரது ஆளுகையை ஆரம்பிக்கிறார் என்பதையும், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ள, ஜாதிகள் கோபித்தார்கள், அப்பொழுது தேவனுடைய கோபம் மூண்டது முதலானவைகள் ஐரோப்பாவின் தற்கால குழப்பத்தை குறிப்பிடுகிறது என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள அவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். (வெளி 11:18)

இந்த அனுகூலமான காரணிகளின் நோக்கில், நாம் யூபி-யின் வெற்றி எக்காளத்தின் நிச்சயமில்லாத தொனியை கொடுக்க நாம் தொடரலாம் என்று உணர்கிறோம். அநேக தேவனுடைய ஊழியர்கள் தங்கள் நெற்றிகளில் வெளியரங்கமாக இந்த அறிவினால், இந்த தற்கால சத்தியத்தினால் முத்திரையிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; "சகோதரரே, அந்த நாள் திருடனைப் போல உங்களை பிடித்துக் கொள்ளத்தக்கதாக, நீங்கள் அந்தகாரத்தில் இருக்கிறவர்களல்லவே." (1 தெச 5:4) எனினும் அது முழு உலகத்தின் மேலும் ஒரு திருடனைப் போலவும் கண்ணியைப் போலவும் வரும். இரட்சகர் கூறியதுபோல, இவைகள் உலகின் மேல் வருவதை காண்பதினாலும் பயத்தினாலும் மனிதர்களின் இருதயம் சோர்ந்து போகிறது. இன்னும் எதிர்காலத்தில், தேவனுடைய ஊழியர்க்காரர்களின் நெற்றிகளில் கூர்மையான அறிவினால் முத்திரை போடப்பட்டால், தற்கால முன்னேற்றங்களை உணர்ந்து, தங்களது இரட்சிப்பு சமீபமாயிருக்கிறது என்றும், சபையின் உயிர்த்தெழுதலும், அது ராஜ்யத்தில் மேசியாவின் மணவாட்டியாக மகிமையாக அடைவதும் அருகில், மிக அருகில் இருக்கிறது என்றும் அறிந்து தங்களது தலையை உயர்த்தி களிகூறுவார்கள்.

போராகிய காற்றுகள் அவிழ்த்துவிடப்படுகிறது

கடந்த நாற்பது வருடகாலமாக எப்படி போராகிய காற்றுகள் உண்மையான வேதாகம பாடங்களை எல்லா மொழிகளிலும் பிரபல்யம் பண்ணுவதற்காக தேவனுடைய பிள்ளைகளின் நெற்றிகளில் முத்திரைப்போடுவதற்காக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது என்பதை கடந்த காலத்தைக் காட்டிலும் தற்போது நாம் தெளிவாக காண முடிகிறது. தற்கால போரானது தேசங்களின் மேல் தீடீரென்று திணிக்கப்பட்டது என்று யாராவது நினைப்பார்களானால் அது நிச்சயமாக கிட்டப்பார்வையாக இருக்கும். நாற்பது ஆண்டு காலமாக உலக செய்தித்தாள்கள் இந்த போர் உடனடியாக நிகழும் என்று முன்னறிவித்து வந்திருக்கின்றன; ஒவ்வொரு இலையுதிர் காலத்திலும் அது வசந்த காலத்தில் வர வேண்டும் என்றும், ஒவ்வொரு கோடைகாலத்திலும் அது இலையுதிர் காலத்தில் வரவேண்டும் என்றும் அவர்கள் கூறுவார்கள். ஒருவேளை போரானது முடிவாக தவிர்க்கப்படுமோ அல்லது இல்லையோ என்று ஆச்சரியப்படுகிற அளவுக்கு தெய்வீக தலையீட்டினால் இவ்வளவு காலம் தடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் அப்படியல்ல, மேசியாவின் ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கு போர் ஒன்றுதான் ஒரே வழி. ரஷ்யாவின் ராஜா சாருக்கோ (Zar), கெய்சருக்கோ, ஃபிரான்ஸ் சக்கரவர்த்தி ஜோசப்புக்கோ அல்லது பிரிட்டிஷ் இராஜாவுக்கோ மேசியா தம்முடைய ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்க நேரம் வந்துவிட்டது. பூமியின் அனைத்து ராஜ்யங்களும் அவருக்காக கவிழ்க்கப்படும் என்ற செய்தியை அனுப்பினால் அது வீணாயிருக்கும்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு கூற்றை ஏளனம் செய்து, எந்த விலை கொடுத்தாவது அதை தடுப்பார்கள். அதற்கு பதிலாக தேவன் போராகிய காற்றுகளை விட்டுவிடுகிறார். அதை இனி தடுத்து நிறுத்தமாட்டார்; மானிட சுயநலத்தை அதன் அறிவின போக்குக்கு செல்ல அனுமதிப்பார். இந்த போரினால் தங்களை உறுதியாக நிலை நிறுத்திக் கொள்வோம் என்றும், தங்களது ராஜ்யத்தை விரிவுபடுத்துவோம் என்றும் இது எதிர்கால செழுமைக்கு வழிவகுக்கும் என்றும் அனைத்து நாடுகளும் நினைக்கும்படி தேவன் அனுமதிப்பார். இந்த கருத்தில்தான் அனைத்து தேசங்களும் நாற்பது வருட காலமாக சக்தி வாய்ந்த போர்க்கப்பல்கள், பலமுள்ள மகா ராணுவம் முதலானவைகளையும் தங்கள் செல்வாக்குக்கும் வல்லமைக்கும் ஏற்றாற்போல் தயார்படுத்தி வருகிறார்கள். கிறிஸ்துவின் ஆவியின் சுவடு கூட இல்லாமல் தங்களை கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் என்று கூறிக்கொள்கிறார்கள், ஒருவருக்கொருவர் வல்லமையை அழிக்கவும் ஒருவருக்கொருவர் பலவீனப்படுத்திக் கொள்ளவும் அனுமதிப்பது தெய்வீக ஞானத்தில் ஒரு பெரிய அடி இல்லையா? ஏனெனில் அப்போஸ்தலர் "கிறிஸ்துவின் ஆவி இல்லாதவன் அவருடையவனல்ல" என்று கூறுகிறார். இந்த அடிப்படை உண்மை ஒரு தேசத்திற்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் பொருந்தும். அதே சமயத்தில் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தேவனுடைய பரிசுத்தவான்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஒவ்வொரு ராணுவத்திலும் தேவனுடைய பரிசுத்தவான்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் – இந்த ராணுவங்களில் கட்டாயத்தினால் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் – அரசாங்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்யவுமே இருக்கிறார்கள் என்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆனால் அதே சமயத்தில் அன்பின் ராஜ்யத்தில் அதிகப்படியான ராஜ பக்தி உடையவர்களாயிருக்க அவர்கள் தீர்மானம் பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்பதையும், யாரையும் கொல்லமாட்டோம் என்று தீர்மானம் பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது. மேலும் அவர்கள் தேவ வாக்கியங்கள் போதிக்கிற பிரகாரம், வேதாகம பாடங்களில் ஆறாவது தொகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி வாழ நாடுகிறார்கள் என்பதையும் இப்படி செய்வதினால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும் நாம் யுத்த முனையி-ருந்து கேள்விப்படுகிறோம். இன்னும் என்னத்தை நாம் கேட்கக்கூடும்?

"எனக்கு காத்திருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்"

பிற்காலத்தில் கட்டாய இராணுவ சேவையைக் காட்டிலும் மருத்துவ கம்பெனிகளில் வேலை செய்ய விரும்பமுடையவர்களின் பெயர் பட்டிய-ல் சேரலாமா என்று நமக்கு கேள்விகள் வருகிறது. நமது ஆலோசனை என்னவென்றால் கர்த்தரின் அருளுக்காக காத்திருந்து, அவர்களது விரும்பத்திற்கு முழு உறுதிமொழி கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதாகும். "எனக்கு காத்திருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்" என்ற கர்த்தரின் வார்த்தைகளை நினைவுப்படுத்துவதற்கு இதுதான் சரியான நேரம். எனினும் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் இராணுவத்தில் சேருவது போன்ற உலகக் காரியங்களில் தலையிட நினைப்பது ஒரு தவறாக ஆகலாம். உலக பயன்பாடுகளை தாங்களே முடிவு செய்யட்டும். ஆனால் அர்ப்பணம் செய்த தேவனுடைய பிள்ளைகள் கர்த்தருக்காக காத்திருப்பது நல்லது. "உண்டாயிருக்கிற அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டும்" என்பது கட்டாயப்படுத்தப்படும்போது நாம் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதை மாத்திரமில்லை, பூமியின் அரசாங்கங்களை நாம் வெளியரங்கமாக எதிர்க்கக்கூடாது என்பதை குறிக்கிறது. பொதுவான கண்டனமும் கவிழ்த்துப் போடுதலும் கர்த்தரிடமிருந்து வரும். சிலையை உடைத்து அதை தூளாக்குதல், மாம்சீக சபையி-ருந்து வராமல், தெய்வீக வல்லமையால் ஆதரிக்கப்படுகிற ராஜ்ய மகிமையில் உள்ள சபையி-ருந்து வருகிறது. (தானியேல் 2:45)

"உங்கள் சாந்தகுணம் எல்லா மனுஷருக்கும் தெரிந்திருப்பதாக" என்கிற அப்போஸ்தலரின் கட்டளையை தேவனுடைய பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் நினைவுப்படுத்துவதற்கு இதைக் காட்டிலும் சரியான நேரம் வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. ஆபத்து நாளைக் குறித்து நாம் விவாதிக்கும்போது கூட அது மகிமையின் ராஜ்யத்தின் மேல் வந்ததாக முக்கியப்படுத்தாதபடி, இந்த ஆபத்தின் மூலமாக மகிமையின் ராஜ்யம் ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதை முக்கியப்படுத்தவேண்டும். இந்த நேரத்தில் நாம் ஒருவருக்கொருவர் ஜெபத்தில் நினைவு கூருவோமாக, இன்னும் விசேஷமாக நம்பிக்கையிழந்து இருக்கிறவர்களுக்கு ஜெபிப்போமாக. ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதலாகவும் ஆதரவாகவும் இருக்கும்படியாக கர்த்தர் பிரார்த்தனையை ஒரு உபகரணமாக கொடுத்திருப்பதாக காணப்படுகிறது. ஏறக்குறைய 15000 பேர் பிரார்த்தனைக்கான உறுதிமொழியை எடுத்திருப்பதாக முன்னரே நமக்கு தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் உலகளாவிய ஜெபக் குழுவைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்து ஒருவருக்கொருவரும் கர்த்தருடைய ராஜ்யத்தின் ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் அனுதினமும் கிருபாசனத்தண்டையில் ஜெபித்து வருகிறார்கள்.

கொல்லப்பட்டவர்கள், காயம்பட்டவர்கள் மற்றும் கைதிகள்

செஞ்சிலுவை சங்கத்தின் அறிக்கை, மார்ச் 1, 1915 பிரபலமான செய்தித்தாள்கள் கீழ்க்கண்டவைகளை பிரசுரித்துள்ளன; ஐரோப்பிய போரில் இந்த வருடம் (1915) மார்ச் 1 வரை கொல்லப்பட்டவர்கள் 2,136,000 பேர்; மிக மோசமாக காயமடைந்தவர்கள் 1,150,000 பேர்; லேசாக காயமடைந்தவர்கள் 3,781,100 பேர்; கைதிகள்1,764,000 பேர்; மொத்தத்தில் 8,831,000 பேர்.

இந்த பயங்கரமான தொகை செஞ்சிலுவை சங்கத்தின் மூலமாக திரட்டப்பட்டு, ஜெர்மன் நாட்டு பிரதிநிதியின் மூலமாக டென்வரில் இன்று கொடுக்கப்பட்டது.

இழப்புகள் கீழே அட்டவணைப்படுத்தி காண்பிக்கப்படுகிறது:

	இறந்தவர்கள்	லேசாக காயமடைந்தவர்கள்	பலமான காயமடைந்தவர்கள்	கைதிகள்	மொத்தம்
ஜெர்மனி	482,000	760000	97000	233000	1572000
ஆஸ்திரியா	341,000	618,000	83000	183000	1225000
பிரான்ஸ்	464000	718000	439000	495000	2116000
இங்கிலாந்து	116000	185000	49000	83000	433000
ருஷ்யா	733000	1500000	482000	770000	3485000
மொத்தம்	2136000	3781000	1150000	1764000	8831000

நேச நாடுகளாகிய பெல்ஜியம், செர்பியா மற்றும் போன்டேனேகிரின்யாவை தவிர மொத்தம் 6,034,000 பேர். ஜெர்மனியர்களும் மற்றும் ஆஸ்திரியர்களும், 2,797,000 பேர்.

R 5716 The Present Advantages of Faith

விசுவாசத்தின் தற்கால நன்மைகள்

"விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பது கூடாத காரியம்; ஏனென்றால் தேவனிடத்தில் சேருகிறவன் அவர் உண்டென்றும், அவர் தம்மைத் தேடுகிறவர்களுக்குப் பலன் அளிக்கிறவரென்றும், விசுவாசிக்க வேண்டும்." எபிரேயர் 11:6

அப்போஸ்தலர் பவுல் இந்த வசனத்தில் தெய்வீக சந்தோஷத்திற்கான ஒரு பொதுவான கொள்கையை கூறுகிறார். தேவன் முரட்டுத்தனமான மிருகங்களிடம் தொடர்பு கொள்வதுபோல மனுக்குலத்தோடு தொடர்பு கொள்வதில் சந்தோஷமடைவதில்லை. தேவன் மனிதனை மிருகங்களைப்போல வெறும் உடல் பிரகாரமான சந்தோஷத்தை மாத்திரம் அனுபவிக்கும்படி உண்டாக்கவில்லை. மனிதன் தன் சிருஷ்டிகரை மகிமைப்படுத்தவும், அவரைப்பற்றிய அறிவைப் பெறவும், தேவன் கொடுத்த இயல் திறன் மூலம் முழுமையான சந்தோஷத்தையும், ஆசீர்வாதங்களையும் அனுபவிக்கவும் உண்டாக்கப்பட்டான்.

மனிதன் ஏற்ற காலத்தில் தனது சிருஷ்டிகரின் மகிமையான குணலட்சணத்தையும் தான் உண்டாக்கப்பட்டதின் நோக்கத்தையும் காண வருவதினாலும், இவைகளை எல்லாம் பாராட்டும் திறமையில் வளர்வதினாலும், அவன் மிக அதிகமாக ஆசீர்வதிக்கப்படுவான். நேர்மையான இருதயத்தை உடையவர்களாக ஆனவர்களுக்கும் தங்களை சிருஷ்டித்தவரின் மகா நோக்கத்தை உறுதிப்படுத்த விருப்பம் உடைய அனைவருக்கும் பெறப்பட்ட அறிவு தேவனிடம் முழு நம்பிக்கையைக் கொண்டு வரும். சாத்தான் மற்றும் அவனது ஆட்சியின் அடிமைத்தனத்தில் மனுக்குலம் இப்போது பாவம் மற்றும் யுகங்களின் அனைத்து பலவீனங்களுக்கும் அடிபணிகிறார்கள். மனிதன் அண்ட சராசரத்தின் விந்தை காட்சியாக இருக்கிறான். தேவனுடைய எல்லையற்ற ராஜ்யத்தில் அனைத்து பரிசுத்த ஜீவிகளுக்கும் மனிதன் திகைப்பு மற்றும் வருத்தத்தின் உற்பத்தி ஸ்தானமாக இருக்கிறான். நூற்றாண்டுகளாக பாவத்தின் கீழாக அவனது அனுபவங்கள், அவனது பலவீனங்கள், அவனது சீரழிவு மற்றும் அவனது பாடுகள் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த போதனையை கொடுத்து வருகிறது. மேலும் தேவனுக்கு கீழ்ப்படியாததின் பலனாக மனதில் பதிகிற பாடங்களை கொடுத்து வருகிறது.

மகா யேகோவா, மேசியாவின் யுகத்தில் மேசியாவின் மூலம் வல்லமையுள்ள ஒரு வேலையை செய்வார். அந்த வேலை நீண்ட காலமாக குருடாயிருந்த அனைத்து கண்களையும் தேவனுடைய தேவத்துவத்தின் மகிமையின் ஒளியை காணும்படி திறப்பதாகும். நீண்ட காலமாக செவிடாயிருந்த அனைத்து காதுகளையும் சத்தியக்குரலை கேட்கும்படி திறப்பதாக இருக்கும். மனித குமாரர்கள் அவர்களது மாசுகளி-ருந்து கழுவப்படுவார்கள். அவர்களது காயங்களும் அழுகிப்போன புண்களும் மகா மருத்துவரால் எண்ணை வார்த்து, கட்டப்பட்டு படிப்படியாக குணமாக்கப்பட்டு அவர்களது கந்தலான வஸ்திரத்துக்கு பதிலாக நீதியின் வஸ்திரம் கொடுக்கப்படும். ஆசீர்வாதத்தின் பொற்காலத்தின் முடிவில் மனிதன் வஸ்திரம் தரிப்பிக்கப்பட்டு, நீதியான இருதயத்துடன் மகிமையான சிருஷ்டிகரின் சாய-ல் மாம்சீக சரீரத்தில் நிற்பான்.

மனிதன், தேவனின் முழு சாயலை அடைந்த பிறகு, இனி விசுவாசத்தின் விசேஷித்த வளர்ச்சி தேவைப்படாது; ஏனெனில் விசவாசம் அவனில் இயற்கையாகவே இருக்கும். அவனது சிருஷ்டிகரோடு தொடர்பை பெறுவான்; மறுபடியும் அவன் தேவனுடைய ஒரு பிள்ளையாக இருப்பான். அவன் தன் சிருஷ்டிகரை அறிந்து கொள்வான். ஆதாம் கூட தனது பூரண நிலையில் தேவனை அறியவில்லை. அவன் பாவத்தின் பலன், அதன் பயங்கரத்தன்மை அவனை பாவத்தி-ருந்து இரட்சிக்க தேவனது ஆச்சரியமான அன்பு ஆகியவைகளை அறிந்திருப்பான். அவன் நீதிக்காக நிலை நிறுத்தப்பட்ட குணலட்சணத்தையும், பாவத்தின்மேல் ஒரு வெறுப்பையும் பெற்றிருப்பான். இந்த வெறுப்பு நித்தியமாக அவனை பாதுகாக்க போதுமானதாக இருக்கும். நீதிக்கும் அநீதிக்கும் தேவனுடைய அன்பின் மகிமையான பிரசாரத்திற்கும், குழியின் (இதி-ருந்துதான் அவர்கள் உயர்த்தப்பட்டார்கள்) பயங்கரம் மற்றும் இருளுக்கும் இடையேயான வித்தியாசம் வெளிகாட்டப்பட்ட பிறகும்

களங்கத்தின் அடிமைத்தனத்தை விரும்பி, தேர்ந்தெடுத்தால் அவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார்கள்.

மனிதன் முதன்முதல் தனது பரிபூரண நிலையிலிருந்து விழுந்து மரண தண்டனை அறிவிக்கப்பட்ட போது அந்த நிலைமை யேகோவா ஒரு அன்பான தேவன் என்று வெளிப்படுத்தவில்லை; அவன் தேவனைப்பற்றி அறியாமலேயே இருந்திருந்தால், தனது பிரிக்கப்பட்ட, பாவ நிலைமையிலேயே சந்தோஷமாக இருந்திருப்பேன் என்று நினைத்தான். ஸ்திரீயின் வித்து சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்கும் பொழுது, திரும்பக் கொடுக்கும் காலம் வருவதுபற்றி தேவன் ஒரு குறிப்பை கொடுத்தார்; ஆனால் அந்த அறிக்கை தெளிவாக இல்லை. ஆகையால் மனிதன் சில விதிவிலக்கைத்தவிர, தேவனை மறக்கவும், அவர்களது சிந்தனையிலும் அன்பிலும் அவருக்கு இடம் கொடுக்காதிருக்கவும் முயற்சித்தார்கள். படிப்படியாக அவர்கள் அவரை விட்டு மென்மேலும் அவருக்கு தூரமாக சென்றனர்.

"தேவனற்றவர்களும் நம்பிக்கையில்லாதவர்களும்"

பரிசுத்த பவுல் இது குறித்து கூறும்போது, தேவன் மனுக்குலத்தை கேடான சிந்தைக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார் என்று அறிவிக்கிறார். அவர்கள் தேவனை தங்கள் மனதில் நிறுத்த விரும்பாததால், தீய வழிகளுக்கும் இழிவான சிந்தைக்கும் ஒப்புக்கொடுத்து, துக்ககரமான அனுபவத்தினால், பாவத்தின் கசப்பான கனிகளையும், அது கொண்டு வருகிற துன்பம், சோகம், கர்வம் ஆகியவற்றினால் கற்றுக்கொள்ளவும் ஒப்புக்கொடுத்தார். "நம்பிக்கையில்லாதவர்களும் இவ்வுலகத்தில் தேவனற்றவர்களுமாயிருந்தீர்கள்" என்று அப்போஸ்தலர் அறிக்கையிட்டபடி மனிதன் தனது நிலையை உணருவதற்கு முன்பாக அவனது வக்கிரமான இருதயம் உடைக்கப்படவேண்டும். மனுக்குலம் கசப்பான அனுபவங்களை பெற்றிருக்கிறது. மேலும் ஒன்றைக்காட்டிலும் இன்னும் ஒரு படி கீழே துன்மார்க்கத்திற்கு சென்றிருக்கிறது. இதுவரை தேவன் இருக்கிறார் என்று அநேகர் அறியாமல் சுயசித்தம் மற்றும் தீய செயல்களினால் மனுக்குலம தேவனைவிட்டு மிக அதிகமாக விலகியிருக்கிறது. மற்றவர்கள் பேயை தங்கள் மனதில் வைத்து தேவனாக வழிபடுகிறார்கள். ஆகையால் பரிதாபகரமான உலகம் இன்றைக்கு துர்நடத்தையிலும் வருத்தத்துடனான குழப்பத்திலும் இருக்கிறது.

அநேகர் இயற்கைச் சட்டம், முன்னேற்றம் மற்றும் தொடர்ந்து முன்னேற்றத்துக்கான சட்டம் இருப்பதாக நம்புகிறார்கள். இப்படியாக இயற்கையை ஆள்தத்துவ மில்லாத தேவனாக பேசுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு தேவனை அவர்கள் ஆராதிக்க முடியாது; ஏனெனில் ஆள் தத்துவமில்லாத தேவன் அவர்கள் மீது இரக்கப்பட்டு அவர்களது துன்பத்திலிருந்து அவர்களை விடுவிக்க முடியாது. ஆனால் வேதாகமமானது புத்தியுள்ள ஒரு தேவனை, இரக்கமுள்ள ஒரு தேவனை, தமது சிருஷ்டிகளின்மேல் அக்கறை கொண்ட, தமது சொந்த மகிமையின் சாயலுக்கு அவர்களை திரும்பிக் கொண்டு வருகிற ஒரு தேவனை தருகிறது. இந்த அன்பான, ஜீவனுள்ள தேவனை நாம் அறிந்திருப்பதால் நாம் எவ்வளவு சந்தோஷம் அடைகிறோம்! அவர் தமது மகா பெரிய வேலையை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னரே, அவரது ஆச்சரியமான திட்டத்தையும் அவரது இரகசியமான ஆலோசனைகளையும் நம்மை அறியப்பண்ணினதால் நாம் எவ்வளவு சந்தோஷம் அடைகிறோம்! இந்த மகா திட்டத்தில் நமது இடத்தையும், மகிமையான பங்கையும் அறிகிறதால் மாத்திரமல்ல, தவித்து வேதனைப்படுகிற பரிதாபகரமான சிருஷ்டிகளுக்கும் ஆசீர்வாதம் உண்டு என்று நாம் அறிகிறதால் மாத்திரமல்ல, தவித்து வேதனைப்படுகிற பரிதாபகரமான சிருஷ்டிகளுக்கும் ஆசீர்வாதம் உண்டு என்று நாம் அறிகிறதால் நமது இருதயம் எப்படி களி கூருகிறது!.

விசுவாசத்திற்குத்தக்கதான ஆசீர்வாதங்கள்

தேவனுடைய பிள்ளைகள் தேவனுடன் இருதய பூர்வமாக நெருங்கிவருவதற்குத் தக்கதாகவும், அவரது சத்தத்தை பழங்கால தீர்க்கதரிசிகள், இயேசுகிறிஸ்து, அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் அவர் அளித்து வருகிற அனுதின அருள் மூலமாகவும், கேட்கிற அளவுக்குத்தக்கதாகவும் அவர்கள் நல்ல ஒரு செய்தியை, மகிமையான ஒரு செய்தியை, அவரது அன்பான தயவை உறுதிப்படுத்துகிற செய்தியை கேட்கிறார்கள். அவரது வல்லமையையும், முழு உலகத்தையும் இரட்சித்து ஆசீர்வதிப்பதற்குத் தமது வல்லமையை அப்பியாசப்படுத்துகிற அவரது நோக்கத்தின் செய்தியையும் கேட்கிறார்கள். வேதாகமமே உறுதிப்படுத்துவது போல அது "எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும்" செய்தியாகும். சிலர் இந்த நல்ல செய்தியை மற்றவர்களைக் காட்டிலும் உடனடியாக விசுவாசித்து ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். எந்த அளவிற்கு இதை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்கிறானோ அவன் அந்த அளவுக்கு முழுமையாக ஆசீர்வதிக்கப்படுவான். அறிவு மற்றும் விசுவாசம் இரண்டும் அந்த ஆசீர்வாதத்துக்கு அவசியமாக இருக்கிறது. தற்போது சிலருக்கு விசுவாசம் இருப்பதில்லை, சிலருக்கு அறிவு இருப்பதில்லை. விசுவாசம் இல்லாதவர்கள் அடுத்த யுகம் வரை காத்திருக்க வேண்டும்.

சிலர் நவீன கருவிகளையும் கணித கணக்கீடுகளையும் கொண்டு விண்வெளியை ஆராய்ந்து நமது சூரிய மண்டலத்தின் மையமாகிய சூரியனின் தூரத்தை கணக்கிடுகிறார்கள். தொலை நோக்கியைக் கொண்டு அண்ட சராசரங்களையும் ஆராய்ந்து அதன் அழகான தோற்றத்தையும் அதன் மகிமையையும் அவர்கள் காண்கிறார்கள். கிரகங்களின் இயக்கங்களையும் அதன் பல்வேறு நியமப்பாதைகளையும் ஆராய்ந்து, அதன் எதிர்கால நிலைகளை அவர்கள் முன்னறியக்கூடும். மகா அண்டசராசரத்தில் கணக்கற்ற மண்டலங்கள் இருப்பதை அவர்கள் ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ளக்கூடும். உண்மையிலேயே, "வானங்கள் தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது, ஆகாய விரிவு அவருடைய கரங்களின் கிரியையை அறிவிக்கிறது. பகலுக்கு பகல் வார்த்தைகளைப் பொழிகிறது, இரவுக்கு இரவு அறிவை தெரிவிக்கிறது. அவைகளுக்குப் பேச்சுமில்லை, வார்த்தையுமில்லை, அவைகளின் சத்தம் கேட்கப்படுவதுமில்லை. ஆகிலும் அவைகளின் சத்தம் பூமியெங்கும், அவைகளின் வசனங்கள் பூச்சக்கரத்துக் கடைசி வரைக்கும் செல்லுகிறது." சங்கீதம் 19:1-4

சர்வ வல்லவரின் ஆச்சரியமான வேலைகளை ஆராய்கிற ஞானவான்கள், தேவனுடைய அன்பு அவரது குமாரனாகிய நமது இரட்சகரில் வெளிப்பட்டதை உணரவோ

அல்லது மெச்சவோ செய்யவில்லை. தேவனுடைய வல்லமையின் ஒரு குறிப்பிட்ட அறிவு அவர்களிடம் இருக்கிறது, ஆனால் அவர்களில் வெகு சிலர் மட்டுமே தேவனுடைய குணலட்சணங்களை சரியாக உணருகிறார்கள். அப்போஸ்தலர் பவுல் உண்மையாக கூறியிருப்பதாவது: "தேவஞானத்துக்கேற்றபடி உலகமானது சுயஞானத்தினாலே தேவனை அறியவில்லை." (1 கொரிந்தியர் 1:21) யாரும் தன் சுயமான குறிப்பிட்ட வழியில் தேவனை அறிந்து காக்கப்பட தேவன் திட்டம் பண்ணவில்லை. மனித ஞானத்தினால் தேவனை காண இயலாது.

தேவன் இப்போது உண்மையான ஞானம் உள்ளவர்களை மட்டுமே தேடிக்கொண்டிருக்கிறார். இந்த ஞானத்தில் தங்களது குறைவையும் தங்களுக்கு போதனையும் வழிநடத்துதலும் தேவை என்பதையும் உணருகிறார்கள். தேவனைப்பற்றிய செய்தி அவர்களிடம் கொண்டு வரப்படும்போது தேவையான விசுவாசத்தை அவர்கள் அப்பியாசப்படுத்துவார்கள். மற்ற அனைவரும் வரப்போகிற ஆசீர்வாதமான யுகத்தில் மட்டுமே உணருவார்கள். இப்போது சுய கர்வத்தினால் அதிக ஞானமாய் இருப்பவர்கள் அவமான அனுபவங்கள் மூலமே தாழ்மையான மனோபாவத்திற்கு கொண்டு வரப்படுவார்கள். பேதமையுள்ளவர்களுக்கு உண்மையான விசுவாசத்திற்கு வழி நடத்தக்கூடிய உண்மையான அறிவு கொடுக்கப்படும்.

உயர் குடும்பத்தை சேர்ந்தவர்களில் உலக ஞானமே நிறைந்திருக்கிறது. அவர்கள் எல்லையில்லா விண்வெளியில் கோடான கோடி சூரியமண்டல உலகங்கள் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிற அண்ட சராசரங்களையும் சிந்திக்கிறார்கள். அவர்கள் பூமியைக் கவனிக்கிறார்கள். நாம் வசிக்கிற சிறிய கிரகத்தின் அற்பமான அளவைப்பற்றி சிந்திக்கிறார்கள். பூதக்கண்ணாடி (மைக்ரோ ஸ்கோப்) மூலம் தாவரம் மற்றும் பூவின் அமைப்பை ஆராய்கிறார்கள். அவர்கள் பொருளின் அணு, அணு மூலக்கூறு, சிறுபொருள், நுண்ணுயிர், பேக்டீரியா (வியாதிக்கிருமி) ஆகியவைகளை ஆராய்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் தலையை குலுக்கி கூறுகிறதாவது; "இப்படிப்பட்ட எல்லையற்ற வல்லமையுள்ள ஒரு தேவனானவர் மனிதனைப்பற்றி எப்படி அக்கறை கொள்வார்! நம்மை பற்றி சிந்திக்க தூரத்திலேயும், நேரமே இல்லாமலும் இருக்கிறார்!" இப்படிப்பட்டவர்கள் அறிவு பெற இன்னும் அனுகூலமான நேரத்திற்கு காத்திருக்க வேண்டும். இயற்கையாகவே கொஞ்சம் விசுவாசததை பெற்றிருக்கிறவர்கள் மற்றும் தேவனது அன்பில் விசுவாசம் வைக்கவும் அவருடனான அந்நியோந்நியத்திலும் ஐக்கியத்திலும் வர விருப்பங்கொள்ளவும் அவரைப்பற்றியும் அவரது குணலட்சணம் பற்றியும் போதுமான அறிவைப் பெற்றிருக்கிறவர்களிடம் மட்டுமே அவர் தொடர்பு வைக்க முடியும்.

தற்போது கையாளப்படும் ஒரு விஷேித்த வகுப்பார்

தேவனிடம் வருவதற்கு விசுவாசமே முக்கியமானது என்பதே நமது தலைப்பு வசனத்தில் அப்போஸ்தலரின் அடிப்படை வாதமாக இருக்கிறது. விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்தாத யாரையும் தேவன் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார். விசுவாசத்தின் மூலமாக இப்படிப்பட்ட வெற்றிகளைப் பெற்று, தேவனை அவர்கள் சந்தோஷப்படுத்தினார்கள் என்ற சாட்சியத்தைப்பெற்ற பழைய ஏற்பாட்டு கால பாத்திரவான்வான்களை பரிசுத்த பவுல் விவரிக்கிறார். தேவனிடம் வர விரும்புகிறவர்கள் இப்பொழுது அவரை விசுவாசிக்க வேண்டும். கர்த்தரிடம் வர விரும்புகிறவர்கள் சிலர் அவரிடம் இழுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவரை விட்டுப் பிரிந்து தூரமாய் சென்ற மற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தேவனைப்பற்றிய உண்மையான அறிவு இல்லாமல் "இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனால்" மொத்தமாக குருடாக்கப்பட்டவர்கள். (2 கொரிந்தியர் 4:3,4)

நமது தலைப்பு வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தேவனிடம் வருகிற அல்லது வர வாஞ்சிக்கிற வகுப்பார் அவர்களது சிருஷ்டிகரிடம் இருதய பசி உள்ளவர்கள். அவருக்கான ஏக்கத்தை வேறு எதுவும் திருப்திப்படுத்தாது. அவர்கள் தங்களிடமே கூறிக்கொள்கிறதாவது: "என்னை உண்டாக்கின தேவன் ஒருவர் இருக்கிறார். பரந்து விரிந்த அண்ட சராசரத்தையும் எனது சொந்த உடற்கூறையும் எந்த அளவுக்கு அறிகிறேனோ அந்த அளவுக்கு தேவனுடைய வல்லமை மற்றும் ஞானத்தை பார்க்கிறேன்; அந்த அளவுக்கு எனது சிறுமையையும் பலவீனத்தையும் தேவையையும் உணர்கிறேன். இந்த மகா தேவனுக்காக எனது ஆத்துமா கூக்குர–டுகிறது. அவர் தமது மானிட சிருஷ்டிகளுக்காக அக்கறை கொள்கிறார் என்கிற உண்மையை பழங்கால தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக வெளிப்படுத்தினார் என்றும் தம்மைப்பற்றிய ஒரு வெளிப்படுதலை ஏற்படுத்தினார் என்றும் நான் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். அவரது அதாவது இந்த ஊழியர்கள் மூலமாக தேவன் அறிவித்திருக்கிறவைகளை ஆராய வேண்டும் என்று கூறுகிறேன். மேலும் அவர் தம்மையும் தமது அன்பையும் தமது குமாரன் இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் என்றும் நான் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் இந்த தேவகுமாரன் பூமிக்கு வந்து, பாவம் நிறைந்த மனிதன் ஜீவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக மரித்தார் என்றும் நான் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். உண்மையிலேயே தேவன் தமது செய்தியை மனிதனுக்கு கொடுத்திருப்பாரேயானால் அந்த செய்தியை நான் விரும்புகிறேன்; நானும் அவரது ஆசீர்வாதத்தை பெறும்படியாக அவரிடம் நான் இழுக்கப்படுவேன்."

கர்த்தர் தமது வசனத்தின் மூலம் இப்படிப்பட்டவர்களை உற்சாகப்படுத்துகிறார். அவர் சொல்கிறதாவது: "என்னிடத்தில் சேருங்கள், அப்பொழுது நான் உங்களிடத்தில் சேருவேன். அவரது சித்தத்தை அறியும்படி தேடுகிற இவர்களுக்கு, தேவன் அவர்களது விசுவாசத்திற்கு பரிசளிப்பவராகிறார். அவரிடம் வருகிறவர்கள் அனைவருக்கும் பாவபரிகாரம் பண்ணுகிறவர் யார் என்பதை குறிப்பிடுகிறார். அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட வழியின் மூலம் அவரிடம் வருகிறவர்களுக்கு இரட்சகர் அவர்களது பரிந்து பேசுகிறவராக இருப்பார் என்று அறியப் பண்ணுகிறார். அதற்கான நிபந்தனை தங்களது ஜீவனை அவரோடு ப–யிடுவதற்கான அர்ப்பணமும், விசுவாசமுமாகும். இப்படியாக படிப்படியாக அவர்கள் இரட்சிப்பின் முழுமைக்குள் வந்து, சிலுவையின் இரத்தத்தின் மூலம் மகா பரிசுத்தத்திற்குள் நுழைகிறார்கள். அவர்கள் பிரியமானவரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

எளிதில் நம்பும் குணம் விசுவாசமல்ல

பலர் தங்களிடம் விசுவாசம் இருப்பதாக எண்ணுகிறார்கள், ஆனால் உண்மையில் பார்க்கும் போது எளிதில் நம்பும் குணமாகவே இருக்கிறது. அவர்கள் சொல்லுகிற விசுவாசமானது தேவனுடைய வசனத்திலும் அவரது வாக்குத்தத்தங்களிலும் உருவானதல்ல. இத்தகைய எளிதில் நம்பும் குணம் மகா சோதனை காலம் வரும்போது நிச்சயமாக விழுந்துபோகும். எளிதில் நம்பும் குணம் என்பது எதையும் நல்ல காரணம் இல்லாமலும் உறுதியான ஆதாரம் இல்லாமலும் ஏற்றுக் கொள்வதாகும். மாறாக விசுவாசம் என்பது ஒன்றை மறுக்கமுடியாத ஆதாரத்துடனும், நம்பகத் தன்மையுடனும் உண்மைத் தன்மையுடனும் இருப்பதை ஏற்றுக் கொள்வதாகும். தேவனில் விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்துவதால் நாம் அவரிடம் நெருங்கி நெருங்கி வருகிறோம்.

"உங்கள் விசுவாசத்தின்படி உங்களுக்கு ஆகக்கடவது என்பது ஆண்டவருடைய வார்த்தை. விசுவாசத்தின் ஒவ்வொரு அப்பியாசமும் உண்மையானதும் வெளியரங்கமாக தெரிகிறதுமான ஒன்றின் அடிப்படையின்மேல் இருக்கிறது. விசுவாசம் மனத்தளவில் உணரக் கூடியதும், வெளிப்படையாகவும் சரீர பிரகாரமாகவும் தெரிகிறதுமாக இருக்கிறது. உண்மையான ஞானம், விசுவாசிப்பதற்கு இரண்டு ஆதாரங்களைத் தேடுகிறது. "கர்த்தருடைய இரகசியம் அவருக்கு பயந்தவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு தமது உடன்படிக்கையைத் தெரியப்படுத்தினார்." (சங்கீதம் 25:14)

அவர்கள் கீழ்ப்படித-ன் பாதையில் செல்வதால் இந்த விசுவாசத்தின் பெருக்கம் வருகிறது. விசுவாசமும் கீழ்ப்படிதலும் நமது இரண்டு பாதங்களை போன்றவை. நாம் ஒன்றை முத-ல் முன் வைக்கிறோம். மற்றொன்றை அடுத்து வைக்கிறோம். பிறகு முதலாவதை முன் வைக்கிறோம். இப்படியாக நாம் தேவன் குறிப்பிடுகிற பாதையை பின்பற்றி கீழ்ப்படித-ன் ஆவியில் தொடர்வதின் மூலம் விசுவாசத்தில் அபிவிருத்தி அடைகிறோம். "நாம் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கிறோம்." நமது பரலோக பிரயாணத்தின் தொடக்கத்தி-ருந்தே நாம் நல்ல, வெளியரங்கமான ஆதாரங்களைப் பெற்றிருக்கிறோம். வெளிப்புறத்திலுள்ள அனைத்து ஆதாரங்களைக் காட்டிலும் நமது பிதாவின் அன்பு மற்றும் அக்கறைக்கு ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவனுக்கு தனது சொந்த அனுபவங்களிலேயே அபரிமிதமான ஆதாரங்களைப் பெற்றிருக்கிறான். ஆண்டவர் கூறினதாவது: "ஒரு காசுக்கு இரண்டு அடைக்கலான் குருவிகளை விற்கிறார்கள் அல்லவா? ஆயினும் உங்கள் பிதாவின் சித்தமில்லாமல், அவைகளில் ஒன்றாகிலும் தரையிலே விழாது....அநேகம் அடைக்கலான் குருவிகளைப் பார்க்கிலும் நீங்கள் விசேஷித்தவர்களாயிருக்கிறீர்கள்." (மத்தேயு 10:29,31) தேவனுடைய பிள்ளை நெருக்கமான பாதையில் முன்னேறுவதால் அவன் நமது கர்த்தரின் வார்த்தைகளின் முழு பொருளை அறிந்து கொள்ளுகிறான்.

ஆகையால் ஆண்டவருடன் நெருங்கி நடக்கிற கிறிஸ்தவன் "விசுவாசமானது நம்பப்படுகிறவைகளின் உறுதியும் காணப்படாதவைகளின் நிச்சயமுமாயிருக்கிறது" (எபிரேயர் 11:1) என்கிற அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளின் சத்தியத்தை கண்டுபிடிக்கிறான். விசுவாசமானது நமது நம்பிக்கைக்கு ஒரு அடிப்படை அல்லது அடித்தளம் மட்டுமல்ல, அது உண்மையான பொருள் –மனதின் பொருள், சொல்லப்போனால் அது உள்ளத்தை தூண்டி, தெளிவுப்படுத்துகிறது. விசுவாசமானது நமது கையில் பிடித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு பொருளோ அல்லது நமது காலோடு நடக்கக்கூடிய பொருளோ அல்ல. தேவனை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சிநேகித்து தனது அன்பான ஊழியத்தை கொடுக்க தேடுகிறவர்களுக்கு தேவன் கொடுக்க இருக்கிறவைகளை பற்றியும் தேவனைப்பற்றியும் அறிவில் முன்னேறுவதால் விசுவாசமானது நமது மனத்திற்கு பலமாகிறது. விசுவாசமானது எந்த ஒரு உலோகப் பொருளைப் போல நமக்கு உண்மையானதும் வெளியரங்கமாக தெரிகிறதுமானதாகிறது, அதைக் காட்டிலும் இன்னும் மேலானதாகிறது. ஏனெனில் நாம் எவைகளின்மேல் விசுவாசம் வைத்திருக்கிறோமோ அவைகள் நித்தியமானவைகளாயிருக்கின்றன.

R5718 The Hour of Temptation

"சோதனைக் காலம்"

"என் பொறுமையைக் குறித்துச் சொல்-ய வசனத்தை நீ காத்துக்கொண்டபடியினால், பூமியில் குடியிருக்கிறவர்களைச் சோதிக்கும்படியாகப் பூச்சக்கரத்தின் மேலெங்கும் வரப்போகிற சோதனை காலத்திற்குத் தப்பும்படி நானும் உன்னைக் காப்பேன்." (வெளிப்படுத்தல் 3:10)

நமது கர்த்தர் "பிலதெல்பியா சபையின் தூதனுக்கு சொன்ன வார்த்தைகள், அதன் (பிலதெல்பியா சபையின்) முடிவு காலத்தில் அதாவது இந்த யுகத்தின் அறுவடை ஆரம்பித்தபொழுது நிறைவேறிவிட்டது என்று நாம் புரிந்து கொள்கிறோம், பல்வேறு சபைக்கான செய்தியில் ஒவ்வொரு சபையின் ஆரம்பத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியும் முடிவில் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் அதை வெவ்வேறு சகாப்தம் என்று நாம் எண்ணலாகாது, அதைக் காட்டிலும் ஒவ்வொன்றும் பொதுவான காலப்பகுதி என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அது ஒன்றின் மேல் ஒன்று ஏறியிருக்கின்றது. நமது தலைப்பு வசனத்தில் குறிப்பிடப்படுகிற கர்த்தரின் வசனத்திற்கு உண்மையாய் உள்ள இந்த காலப்பகுதி நாம் இப்போது இருக்கக்கூடிய லவோதிக்கேயா காலப்பகுதியைப் போல இருப்பதாக காணப்படுகிறது. இந்த லவோதிக்கேயா காலப்பகுதியில் அதிகமான காலத்தை கழித்துவிட்டோம், அது இப்போது கிட்டதட்ட முடியும் தருவாயில் இருப்பதாக நாம் நினைக்கிறோம்.

நீண்ட காலமாக தேவனுடைய வசனத்திற்கு மதிப்பு குறைவாக இருந்தது. மோசமான புரிந்து கொள்ளுத-ருந்து நல்ல புரிந்து கொள்ளுதலுக்கு வருவது படிப்படியாக நிகழ்ந்தது. தேவனுடைய இரண்டு சாட்சிகளாகிய பழைய

ஏற்பாடும் புதிய ஏற்பாடும் உயிரற்ற நிலையில் இரட்டு வஸ்திரம் உடுத்தியிருந்து படிப்படியாக பரலோகத்திற்கு கனத்திற்கும் வல்லமைக்கும் எழுந்தருளியது. இதை வேத வாக்கியங்கள் அடையாளமாக குறிப்பிடுகிறது. (வெளி 11:3–2) அதன்பிறகு கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையைப்பற்றிய பொதுவான அறிவிப்பு வந்தது. இது சில சமயம் உல்ஃபு (wolf) இயக்கம் என்றும் சில சமயம் மில்லர் இயக்கம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. ஏனெனில் அதன் தலைவர் உலகின் ஒரு பகுதியிலும், மற்றவர் உலகின் மற்ற பகுதியிலும் இருந்தனர். இந்த நேரத்தில் அமெரிக்காவானது உலகின் மேம்பட்ட சிந்தனைக்கு பிரதிநிதியாக இருந்தது. கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தைப் பற்றிய அறிவிப்பு ஒரு குறிப்பிடத்தகுந்த இயக்கமாக இருந்தது. நமது கர்த்தர் தீவட்டிகளை பிடித்திருந்த பத்து கன்னிகைகளைக் குறித்த உவமையில் இது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். ஆனால் அது ஒரு தவறான எச்சரிப்பு – மணவாளன் வரவில்லை.

மில்லர் இயக்கத்தின் ஏமாற்றம் ஒரு தூற்றுதல்

தேவனுடைய ஜனங்களாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டவர்களிடையே இந்த ஏமாற்றம் ஒரு தூற்றுதலுக்கு காரணமானது. சிலர், வேதாகமம் தேவனுடைய வார்த்தை என்று நினைத்து அதில் அதிக ஆர்வம் உள்ளவர்களானார்கள், அவர்கள் சந்தேகங் கொள்ளவில்லை. ஆனால் மற்றவர்கள் அகந்தையுள்ளவர்களாகவும் நாத்திகனாகவும் மாறி வேதாகமத்தை பழைய முட்டாள்தனமான புத்தகம் என்றும் இந்த தீர்க்க தரிசனங்களில் கவனம் செலுத்துகிறவர்கள் எல்லாம் முட்டாள்தனமானவர்கள் என்றும் அறிவித்தனர். ஆகையால் இவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை கைக்கொள்ளவில்லை, அதனால் அதன் பிரகடனத்தை ஒதுக்கினார்கள். நமது ஆண்டவரின் இரண்டாம் வருகையைப் பற்றிய வேதாகமத்தின் வாக்குத்தத்தங்களும் தீர்க்கதரிசனங்களும் அதிகமாகவும் நிச்சயமானதாக இருந்தும் பெரும்பாலான பெரிய போதகர்களால் அலட்சியம் பண்ணப்பட்டது. அதன் காரணமாக ஜனங்கள் மிகக் குறைவாகவே வேதாகமத்தைப் பற்றி அறிந்தனர். நிச்சயமாக அவர்களது அறிவைப் காட்டிலும் அவர்களது விசுவாசம் அதிகமாக இல்லை.

மில்லர் இயக்கத்தின் ஊழியத்தின் பலனாக தேவனுடைய வசனத்தை பொறுமையுடன் கைக்கொண்டவர்களுக்கும் அவரது வசனத்தில் நம்பிக்கை இழந்தவர்களுக்கும் இடையே ஒரு பிரிவினை உண்டாயிற்று. தேவனுடைய உண்மையான பரிசுத்தவான்களின் இந்த உறுதியும் பொறுமையுடனான விசுவாசமுமே, "என் பொறுமையைக் குறித்து சொல்–ய வசனத்தை" காத்துக் கொள்ளுதல் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். ஆகையால் பொதுவான சோதனைக் காலம் அவர்கள் மேல் வரவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு பின் வந்தவர்கள் மேல் லவோதிக்கேயா சபைமேல் வந்தது. பிலதெல்பியா சபையின் விசுவாசத்தின் மேல் வந்த தீவிரமான ஒரு சோதனையானது, அமைதியாக கடந்து சென்றது; பின்னர் வருகிற சோதனையில் அது கீழ்ப்படுத்தப் படாது.

"சோதனைக்காலம்" இப்போது நம்மேல் வந்திருக்கிறது. இந்த சோதனைக்காலம் அறுவடை காலமாக இருக்கிறது. பல வகைகளிலும் இந்த கர்த்தருடைய பிள்ளைகளை சோதித்து யார் தேவனுடைய வசனத்திற்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள், யார் உண்மையுள்ளவர்களாக இல்லை என்பதையும் நிரூபித்திருக்கிறது. ஆகையால், பெரும்பாலான அதாவது நான்கில் மூன்று பங்கு கிறிஸ்தவர்கள் என்று சொல்–க் கொள்பவர்கள் வேதாகமத்தில் தங்கள் விசுவாசத்தை இழந்திருக்கிறார்கள்; பரிணாமம், அதிக கண்டனம், கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானம், பிரம்ப ஞானம், ஆவியுலகம், புதிய சிந்தை முதலான நமது கால தப்பறையான, பொய்யான கொள்கைகளில் விழுந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையின் விசுவாசத்திலும் உண்மைத்தன்மையிலுமிருந்து விழுந்துவிட்டார்கள். இந்த "தீங்கு நாளில்" அவர்களால் நிலைநிற்க இயலவில்லை.

கொஞ்ச காலம் விசுவாச வீழ்ச்சி

இந்த "தீங்கு நாளின்" சோதனைகள், சபையில், "தேவனுடைய வீட்டில்" ஆரம்பித்தாலும் அதோடு அது முடிவடைவதில்லை. இந்த சோதனைக்காலம் "பூமியில் குடியிருக்கிறவர்களை சோதிக்கும்படியாக பூச்சக்கரத்தின் மேலெங்கும் வரும்." இந்த சோதனை, பரீட்சை ஒவ்வொரு தேசத்தின் மேலும், விசேஷமாக கிறிஸ்தவ தேசங்களின் அனைத்து பகுகளிலும் செல்லும். இந்த கடுமையான அனுபவங்கள் அநேகரை கடந்து செல்லும் போது தேவன் இருக்கிறார் என்பதிலே சந்தேகத்துக்கு ஆளானார்கள். முன்னரே வந்திருக்கிற இப்படிப்பட்ட கடுமையான பேரிடர்களை இன்னும் வரப்போகிற இன்னும் அதிகமான பேராபத்துகளை அனுமதிக்கிற தேவனை அவர்களால் மனதில் சிந்திக்க முடியவில்லை. தேவனுடைய மகா திட்டங்களை அறியாமலும் தற்கால நிலைமையின் மகிமையான விளைவையும் அகில உலகத்தின் மேலும் இருண்ட மேகத்தில் தங்கக் கம்பியையும் காணாமலும் ஜனங்கள் உயர்ந்த அரசாங்கத்தின்மேல் அனைத்து நம்பிக்கைகளையும் இழப்பார்கள். பரிதாபகரமான மனுக்குலம் தேவனுடைய வசனத்தினால் அறிவு பெறாமல், அறியாமை மற்றும் குருட்டுத்தனத்திலும் இருந்து, வருகின்ற ராஜ்யத்தையும் அது எவ்விதமாக ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதையும், அது ஆரம்பிக்கப்படுவதின் நோக்கமும் இலக்கும் என்ன என்பதையும் அறியாமல் இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே தற்கால ஆபத்து நிச்சயமாக உலகத்தின் மீதான மகா சோதனைக்காலம். "இவர்களில் பெரும்பாலோர் ஒரு பெயரளவான சபையை அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்த சோதனை மற்றும் அசைக்கப்படும் காலத்தில் அனைத்து பேர் சபை அமைப்புகளும் நொறுக்கப்படும். பாபிலோன் விழுந்து போகும், ஏனெனில் இந்த மகா சோதனை காலத்தில் நிலைநிற்க அவளுக்கு திராணியோ தகுதியோ இல்லை. அவளது விழுகை மகா பெரிதாயிருக்கும்! கொஞ்சம் காலம் அது விசுவாசிகளின் பொதுவான அழிவாக, விசுவாசிகளின் விழுகையாக இருக்கும் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். அது, "கர்த்தர் தமது கிரியையாகிய அபூர்வமான கிரியையைச் செய்யவும், தமது வேலையாகிய அபூர்வமான வேலையை நிறைவேற்றவும் அவர் பெராத்சீம் மலையிலே எழும்பினது போல எழும்பி, கிபியோனின்

பள்ளத்தாக்கில் கோபங்கொண்டது போல கோபங்கொள்வார்"என்ற தீர்க்கதரிசனத்தின் அர்த்தத்தைப் போல காணப்படுகிறது. (ஏசாயா 28:21) வசனத்தை கவனியாமலும் புரிந்து கொள்ளாமலும் இருப்பவர்கள் கவிழ்க்கப்படுவார்கள்.

பிலதெல்பியா சபை தப்பித்து

பிலதெல்பியா சபையானது சோதனை நாளில் காக்கப்பட்டு, அந்த சபையின் காலத்தினர் சிலர் தற்காலப்பகுதி வரைக்கும் ஜீவிப்பார்கள். இந்த காலத்தின் விசேஷித்த சோதனையில் அவர்களை கர்த்தர் கீழ்ப்படுத்தமாட்டார் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். உதாரணமாக, நாம் குறிப்பிடுகிற இந்த காலத்தில் ஒரு வயதான கனவான் தொண்ணூறு வயதுள்ளவர் இருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவர் ஒரு சபையின் போதகராக இருந்தார். அவர் தற்கால சத்தியத்தை மிகவும் சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டு அதிக வைராக்கியத்துடன் பேசுகிறதாகக் காணப்பட்டார், ஆனால் அவரது வீட்டில் அதிகமான எதிர்ப்பு இருந்தது. அவர் ஊழியராக இருக்கும் அவரது சபையிலும் அவரது மனதின் தீர்மானத்தை நம்புவதாகக் காணப்படவில்லை. அவர் தெளிவாக இப்படியாக சிந்திக்கிறார்; "எனக்கு தொண்ணூறு வயதாகிறது. எனது சொந்த தீர்மானத்தை என்னால் நம்ப முடியவில்லை. நான் தெருவில் போக வேண்டும் என்றால் யாராவது என் கையை பிடித்துக் செல்லவேண்டும். எதற்கும் மற்றவர்களை நம்பி இருக்க வேண்டி உள்ளது. இதுதான் தேவனுடைய சித்தமானால் எந்த அளவான எதிர்ப்பையும் நான் சகித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் என்னால் உறுதியாக சொல்ல முடியவில்லை."

சில சமயம் அந்த வயதான கனவானை, ஒரு பெரிய சபையின் பிரதிநிதியாக இருப்பவரை நினைக்கிறோம். அவர் தமது நிலையை உறுதிப்படுத்தி பாபிலோனை விட்டு வெளியே வரமுடியவில்லை என்று நாம் பரிதாபப்படுகிறோம். அவர் மற்றும் அவரைப் போன்ற மற்றவர்களைப்பற்றியும் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற வசனம் நமது மனதிற்கு ஆறுதலை தருகிறது. இவைகள் கர்த்தருடைய வசனத்திற்கு விசுவாசத்தையும், அதை அவர்கள் புரிந்து கொள்கிற அளவுக்கான உண்மைத்தன்மையையும் நிரூபிப்பதாகக் காணப்படுகிறது. இவர்களில் யாராவது ஒருவர் அறுவடை காலத்திற்குள் வருவதாக இருந்தால், அவர்கள் அறுவடை காலத்தில் இருப்பதாக எண்ணப்படமாட்டார்கள். ஆனால் நாம் இதை உறுதியாக சொல்லமுடியாது. ஆனால் பிலதெல்பியா காலத்தை சேர்ந்தவர்கள் லவோதிக்கேயா சபையின் மேலும் உலகத்தின் மேலும் வருகிற சோதனைகளி–ருந்து அவர்கள் தப்பிப்பார்கள் என்பதே கர்த்தரின் வாக்குத்தத்தம் என்பதை மட்டுமே நாம் அறிவோம்.

R 5718 His Servents We are to Whom we Render Service

அவருடைய ஊழியர்களாகிய நாம் யாருக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டும்

"முற்காலத்தில் நீங்கள் அந்தகாரமாயிருந்தீர்கள்; இப்பொழுதோ கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாயிருக்கிறீர்கள்; வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடந்து கொள்ளுங்கள்." எபேசியர் 5:8

இயேசுவின் அன்பான அப்போஸ்தலனாகிய யோவான், "தேவன் ஒளியாயிருக்கிறார், அவரில் எவ்வளவேனும் இருள் இல்லை" என்று எழுதினார். இதே கருத்தே வேதாகமம் எங்கும் பரவியிருக்கிறது. எங்கும் ஒளியானது சத்தியத்துக்காகவும் நீதிக்காகவும் நிற்கிறது; இருளானது பிழை, மூடநம்பிக்கை, பாவம் போன்றவைகளை குறிப்பிடுகிறது. நமது கர்த்தராகிய இயேசு, பிதாவுடன் முழு இசைவுடன் இருந்து உலகிற்கு ஒளியாயிருந்தார். இதற்காகத்தான் உலகிற்கு வந்தார். அவர் ஏற்றுக்கொண்ட பெயர்களில் ஒன்று, "உலகின் ஒளி" (யோவான் 8:12) என்பதாகும். அவர் உலகத்தில் இருந்தும், உலகம் அவரை அறியவில்லை. அவர்கள் ஒளியைக் காட்டிலும் இருளை நேசித்தார்கள், ஏனெனில் அவர்களது செயல்கள் எல்லாம் தவறாக இருக்கின்றன.

உலகத்தைப் பொருத்தவரை இருளானது நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ சத்துருவிடமிருந்து வருகிறது என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் விளக்குகிறார். அவர் கூறுகிறதாவது; "இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அவிசுவாசிகளின் மனதை குருடாக்கியிருக்கிறான்."ஏன் இது இப்படி இருக்கிறது என்று தொடர்ந்து நமக்கு சொல்கிறார். "தேவனுடைய சாயலாயிருக்கிற கிறிஸ்துவின் மகிமையான சுவிசேஷத்தின் ஒளி, அவிசுவாசியாகிய அவர்களுக்குப் பிரகாசமாயிராதபடிக்கு" சாத்தான் இதை செய்கிறான். மனுக்குலம் தேவனிடமிருந்து விலகியிருக்கும்படி சாத்தான் இருளை வெளிச்சம் என்றும் வெளிச்சத்தை இருள் என்றும் கூறுகிறான். பெரும்பாலும் நல்ல ஜனங்களை அவர்கள் அறியாமலேயே சாத்தான் தனது கருவிகளாக பயன்படுத்தி வருகிறான். உண்மையைச் சொல்வோமானால், உலகத்தில் இருளே அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு சிலரே ஒளியை பார்த்திருக்கிறார்கள். இப்படியாக, அப்போஸ்தலர் அர்ப்பணம் செய்த தேவனுடைய பிள்ளைகளின் கண்கள் கூட முழுமையாக ஒளியை பெறவில்லை, முழுமையாக திறக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டு சபையாரின் அறிவின் கண்கள் திறக்கப்பட வேண்டும் என்று ஜெபிக்கிறார். அனைத்து புரிந்து கொள்ளுதலையும் கடந்து செல்கிற தேவன் மற்றும் கிறிஸ்துவின் அன்பின் நீளம், அகலம், உயரம் மற்றும் ஆழத்தை புரிந்து கொள்ள இயலும்படி அப்போஸ்தலர் ஜெபிக்கிறார்.

பிறகு, தேவனை காணும்படி, சத்தியத்தை காணும்படி, தேவனுடைய ஆழமான காரியங்களை அறியும்படி, சர்வ வல்லவரின் குணலட்சணம் மற்றும் அவரது திட்டத்தின் மகிமையான கருத்தை பெறவும் நாம் உணர்கிறோம். சத்துருவானவன் நம்மை இருளில் வைக்கும்படி முயற்சிக்கிறான் என்பதை நாம் காண்கிறோம். தேவனும் கொஞ்ச காலத்திற்கு மனுக்குலத்தை சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அறியாமை, மூடநம்பிக்கை, பாவம், இருள் ஆகியவற்றை

அனுமதிக்கிறார் என்பதை நாம் காண்கிறோம். தேவன் கொடுத்த இரட்சகரைப் பற்றி அறிந்து கொள்கிறவர்களும், அவரது கைகளில் தங்களை ஒப்புக் கொடுக்கிறவர்களும், தேவனுடைய வசனத்தை ஆராய்கிறவர்களும், இப்படியாக, தவறாக இருள், மூட நம்பிக்கை, பலவீனம் ஆகியவைகளுக்கு எதிராக போராடுகிறவர்கள் தங்கள் கண்களை மிக விரிவாக திறக்கப் பெறுகிறார்கள். இதை அவர்கள் செய்வதால் குண லட்சணத்தில் அவர்கள் பலமுள்ளவர்களாகிறார்கள். ஆகவே இந்த போராட்டங்களில் நல்ல நோக்கத்தை பெறுகிறார்கள். ஆகையால் நாம் பாவம் மற்றும் சுயநலத்திற்கெதிராக ஒரு நல்ல போராட்டத்தை போராட வேண்டும்.

இருளிருந்து ஒளிக்கு மாறுதல்

ஒரு வகுப்பி-ருந்து இன்னொரு வகுப்பிற்கு எப்படி கடந்து சென்றோம். இருளின் பிள்ளைகளாயிருந்து எப்படி வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாக மாறினோம் என்ற கேள்வி கேட்கப்படலாம். நாம் ஒரு காலத்தில் இருளின் வகுப்பில் இருந்தோம். நாம் ஒரு காலத்தில் அவிசுவாசத்திலும் தேவனைப்பற்றி அறியாமையிலும் தவறாக புரிந்து கொள்ளுத-லும் இருந்தோம். நாம் இருண்ட யுகத்தின் மனச்சோர்வில் குழப்பத்தில் இருந்தோம். ஆனால் நாம் இப்பொழுது ஒளியை அனுபவிக்கிறோம். நம்மில் யாரும் முழு ஒளியை பெறவில்லை. ஆனால் சிலர் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அன்பிலும் அறிவிலும், கிருபையிலும் அதிக வேகமாக வளர்கிறார்கள். நாம் ஆவியின் ஜெநிப்பித்தலை பெற்ற பிறகு ஆவியின் கனிகளில் நாம் முன்னேறுகிறோம். நாம் மனதில் மாறுதல் அடைந்து கடைசியாக முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ல் பூரணமடைகிறோம்.

இருளி-ருந்து வெளிச்சத்துக்கு மாறுதல் கிட்டத்தட்ட படிப்படியான வழியில் நிறைவேறுகிறது. சிறு ஒளியை ஓர் அளவானதைப் பெற முத-ல் நமக்கு அறிவு தேவைப்பட்டது. இயற்கையான மனிதர்களையும் ஸ்திரிகளையும் போல நாம் அதிர்ஷ்டம் உள்ளவர்களாக இருந்தால், பிறப்பில் சாதகம் இருக்கிற அளவுக்கு தேவனுடைய நற்குணத்தின் சிறு ஒளியையும், எது உண்மை, எது தவறு, எது நியாயமானது, எது நியாயமற்றது என்பதை அறிய அறிவு தேவைப்பட்டது. எல்லாரும் அழைக்கப்படவில்லை,எல்லாரு இழுத்துக் கொள்ளப்பட வில்லை என்று கர்த்தர் கூறுகிறார். (யோவான் 6:37,44; 1 கொரி 1:26-29) கிறிஸ்து மூலமாக தேவனிடம் நமது அர்ப்பணத்திற்கு முன்பாக இந்த சிறு வெளிச்சத்தைப் பெற சூழ்நிலைகள் நமக்கு சாதகமாக இருந்திருக்கிறது. நமது பிறப்பின் சூழ்நிலைகளோ அல்லது நமது வாழ்க்கையின் சூழ்நிலைகளோ நமக்கு சாதகமாக இருந்திருக்கிறது. இந்த சாதகமான செல்வாக்கின் கீழ் நமது கண்கள் ஓரளவுக்கு திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெளிச்சத்தைப் பெறுவதற்கு ப-யிட இன்னும் அதிகமதிகமாக தயாராகிறோம்.

சரியான மனநிலையில் நாம் இல்லாதிருப்போமானால், சிறு ஒளியை நாம் பெறும்போது, அந்த ஒளியில் நடந்து, அதற்கு உண்மையாயிருப்பதினால் அது கொண்டு வருகிற கஷ்டங்களையும் சோதனைகளையும் பெறுவதற்கு பதிலாக, இருளில் திரும்ப விழுவதற்கே விரும்புவோம். அதிக ஒளிக்கு நாம் பாத்திரராவதற்கு காணப்பட்ட ஒளியை பின்பற்றுவதற்கான குணலட்சணத்தை நாம் பெற வேண்டும். "ஒருவன் என்னைப் பின்பற்றி வரவிரும்பினால், அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக் கடவன்" என்று ஆண்டவர் சொன்னார். அவன் தன் சொந்த சித்தத்தைவிட்டு, தன்னை வெறுத்து தானே மரித்து தன்னை கர்த்தரின் கரங்களில் ஒப்புக் கொடுப்பானாக.

"ஒளியின் பிள்ளைகள்" நிரூபிக்கப்படவேண்டும்

மங்கலாக பார்க்கிறவர்களுக்கு இது ஒரு பெரிய ஒப்பந்தம். ஆனால் நீதியை சிநேகித்து, அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறவர்கள் என்ன விலைகொடுத்தாவது ஒளியைப் பின்பற்றுவார்கள். கர்த்தர் அவர்களுக்கு கிருபையுள்ளவராக இருக்கிறார். அவரது நிபந்தனைகளின்படி அவரிடம் அர்ப்பணம் பண்ணும்போது, அவர்களை அவர் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கிறார். இது புது வெளிச்சத்தின் வருகையின் ஆரம்பமாக இருக்கிறது. சாதாரண மனிதனுக்கு தேவனுடைய ஆழ்ந்த காரியங்களை பெற்றுக் கொள்ள இயலாது. ஏனெனில் இவைகள் ஆவிக்குரிய பிரகாரமாக நிதானிக்கப்படுகின்றன. ஆவிக்குரிய மனிதனே இதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். (1 கொரிந்தியர் 2:9-14) தேவனுடைய ஆழ்ந்த காரியங்களாகிய இவைகளை சபையாகிய நாம் தான் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று அப்போஸ்தலர் தொடர்ந்து கூறுகிறார். ஏனெனில் நாம் புதிய சுபாவத்திற்கு புது சிருஷ்டியாக தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஆரம்பத்தி-ருந்தே எல்லாவற்றையும் நாம் புரிந்து கொள்ள முடியாது. ஆனால் நாம் இடுக்கமான பாதையில் முன்னேறுவதால் மென்மேலும் இவைகள் வெளிப்படுத்தப்படும். இந்த ஆவிக்குரிய புரிந்து கொள்ளுதல் நீதிக்கு ஒரு உத்வேகமாக, ஒரு வழிகாட்டும் ஒளியாக இருக்கிறது. இது நீதிக்கு ஒரு உற்சாகத்தை உருவாக்குகிறது. இப்படியாக நாம் ஒளியின் பிள்ளைகளாகிறோம்.

நாம் ஒளியின் பிள்ளைகளான பிறகு, சோதனை, மெய்ப்பித்தல் ஆகியவைகின் கீழ் நாம் போக வேண்டியுள்ளது. நாம் ஒளிக்கு உண்மையாயிருக்க வேண்டுமானால், பரலோகத்திலுள்ள பிதாவுக்கு மகிமையாக நமது ஒளியை பிரகாசிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று நமது கர்த்தராகிய இயேசு கூறுகிறார். அவரது நாமத்தினிமித்தம், அநேகர் தீமையான மொழிகளை நம்பேரில் பொய்யாய் சொல்வார்கள் என்றும் நமது நல்ல செயல்களை, புகழமாட்டார்கள் என்றும் அவர் நம்மை முன்பாகவே எச்சரிக்கிறார். இருளின் பிள்ளைகள் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளை வெறுப்பார்கள் என்றும்,

"இந்த அனுபவத்தில் நாம், "சந்தோஷப்பட்டு களிகூரவேண்டும். பரலோக ராஜ்யத்தில் நமது பலன் மிகுதியாயிருக்கிறது" என்றும் நமக்கு புத்திமதி கூறுகிறார். வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகள் துன்புறுத்தப்படுவதிலும் சோதனைகளிலும் களிகூருவதே அவர்களது மனோபாவமாக இருக்கிறது. அவர்கள் வெளிச்சத்தை, சத்தியத்தை பிரகாசிக்கப்பண்ணுவதால், சரியான புரிந்து கொள்ளுதல் மற்றும் உயர்ந்த இருதயம் உள்ளவர்களுக்கும் தவறுகள் வெளியரங்கமாக்கப்படும். இருளின் பிள்ளைகள், தவற்றின் பிள்ளைகள் சூழப்பட்டுள்ள தவறுகளை நாம் காண்பிப்பதால், அவர்கள் நம்மேல் கோபமடைந்து, நமது ஆண்டவரை துன்பப்படுத்தினதுபோல நம்மையும் துன்பப்படுத்துவார்கள்.

சபையின் கடைசி சோதனை

நமது கர்த்தரைப்போல, கர்த்தரிடத்தில் விசுவாசமுள்ள அனைவரும் நடத்தப்படுவதற்கு இன்னும் காலம் வரவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது நியாயமானதாக இருக்கிறது. உண்மையிலே அது முன்னரே வந்திருக்கிறது. எதிராளியானவனின் குருடாக்கப்பட்ட ஊழியர்களிடமிருந்து வருகிற துன்பம் எப்படிப்பட்டதாயிருந்தாலும் அதைத் தாங்கும்படியாக வெளிச்சத்தின் சர்வாயுத வர்க்கங்களை தரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நம்மை அது தனித்தனியாக எச்சரிக்கிறது. சாத்தானுடைய கருவிகளாக இருப்பவர்கள் கொலைகாரர்களாகவோ, குண்டர்களாகவோ இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. நமது ஆண்டவரின் முதலாம் வருகையை நாம் திரும்பிப் பார்க்கும் பொழுது, நமது கர்த்தருக்கு விரோதமாக சத்துருவானவால் பயன்படுத்தப்பட்டவர்கள், மத தலைவர்கள், வேதபாரகர்கள், பரிசேயர்கள் மற்றும் நியாய சாஸ்திரிகளாகிய தேவனுடைய வெளிப்படையான மனிதர்களும் அவரது ஜனங்களின் தலைவர்களுமேயாகும். ஆனால், "அவனுடைய ஊழியர்களாகிய நீங்கள் யாருக்கு ஊழியம் செய்வீர்கள்" என்று கர்த்தர் கேட்கிறார். ஆகையால், ஆண்டவரை துன்பப்படுத்தி, கடைசியில் சிலுவையிலறைந்து, ஊழியம் செய்தவர்கள் சாத்தானுடைய ஊழியர்கள், அவர்கள் தங்களை யாருடைய ஊழியர்கள் என்று நினைத்திருந்தார்கள் என்பது முக்கியமல்ல.

ஆனால் இதன் காரணமாக அவர்கள் நித்திய ஆக்கினைக்கு உட்படுத்தப்படுவார்கள் என்று நாம் நினைக்கலாகாது. அறியாமையினாலே அவர்கள் ஓரளவு சாத்தானின் ஊழியர்களாக இருந்தார்கள். பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அப்போஸ்தலர் பேதுரு யூதர்களிடம், "நீங்களும் உங்கள் அதிகாரிகளும் அறியாமையினாலே இதைச் செய்தீர்கள்" என்று கூறினார். அப்போஸ்தலர் பவுல் கூட இந்த உண்மைக்கு சாட்சி கூறும் விதமாக, "அறிந்தார்களானால் மகிமையின் கர்த்தரை அவர்கள் சிலுவையில் அறையமாட்டார்களே" என்று கூறுகிறார். அவர்கள் சாத்தானின் குருடாக்கப்பட்ட ஊழியர்களாக இருந்ததால் இதைச் செய்தார்கள். அவர்கள் இருதயம் உண்மையும் தாழ்மையுமாய் இருந்திருந்தால், "உத்தம இஸ்ரயேலர்கள்" விசுவாசமுள்ள "மீந்திருந்த" இஸ்ரயேலரைப் போல அவர்களும் பார்த்திருப்பார்கள். இயேசுவை சிலுவையிலறைந்த யூதர்கள் அதற்காக மிக மோசமான தண்டனை காலத்திற்குள் சென்றார்கள். ஆனால் இப்போது சீக்கிரத்தில், "தாங்கள் குத்தின அவரைப் பார்த்து (விசுவாச கண்களால்) ஒருவன் தன் ஒரே பேறானவனுக்காகப் புலம்புகிறது போல எனக்காகப் புலம்பி, ஒருவன் தன் தலைச்சன் பிள்ளைக்காகத் துக்கிக்கிறது போல எனக்காக மனங் கசந்து துக்கிப்பார்கள்" என்றும், தேவன், "அவர்கள் மேல் கிருபையின் ஆவியையும் விண்ணப்பங்களின் ஆவியையும் ஊற்றுவார்" என்றும் நாம் நம்புகிறோம். (சகரியா 12:9,10).

ஆகையால் இன்றைக்கு நல்ல மனிதர்கள் தங்களை அறியாமலேயே சாத்தானுடைய ஊழியர்களாக இருக்கிறார்கள். அதில் யாராவது தெரிந்து இப்படிப்பட்ட தீய செயல்களை செய்வார்களேயானால், அவர்களுக்கு தண்டனை மிக அதிகமாக இருக்கும். ஒவ்வொருவருடைய தகுதியையும் தேவன் ஒருவரே அறிவார். அவர்கள் ஒளியைப் பெறுதல் சமீபத்தி-ருக்கிறது. இயேசு கிறிஸ்துவைப் போல உண்மையுடன் சத்தியத்தை அறிவித்த உண்மையான தேவனுடைய பிள்ளைகளை, சாத்தானுடைய ஊழியர்களாயிருந்து, துன்பப்படுத்தி அவதூறு செய்தவர்கள் உண்மையில்லாதவர்களானதால் அவர்கள் வெட்கத்திற்கு உரியவராவார்கள்.

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ, **C.T. ரசல்** அவர்களின் ரீ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்,

வெளியிடுபவர்:

சகோ, **R. செல்வராஜ்.** சென்னை வேதமாணவர் சபை.

எண்: 22. முதல் தெரு. ராஜீவ் நகர். காலடிப்பேட்டை. திருவொற்றியூர்.

சென்னை- 600 019, கைபேசி: 97909 00030, மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com

Website : www.thestudiesinthescriptures.com

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY